aquae
REVISTA MUNICIPAL DE CALDES DE MALAVELLA
núm. 20 / novembre 2007

Especial Fira de l'Aigua

Els dos balnearis arriben a un acord per l'aigua termal

Repàs dels actes celebrats a Caldes

Entrevista: Xevi Amigo, copilot del campionat del món de ral·lies

Vivències: Entrevista a Bonaventura Tresserras i Sebastià López sobre el treball a les embotelladores

Balanç dels treballs fets al castell de Malavella en 7 anys

Entitats

I força més coses...

aquae editorial

L'Aquae està treballant per oferir cada cop un producte millor i més interessant que agradi als caldencs. En aquesta línia i coincidint amb el número 20, volem fer un nou pas. D'entrada us deveu haver fixat en el canvi més cridaner el del disseny, més modern i atractiu. Llegint les pàgines però us adonareu que hem inclòs noves seccions o n'hem modificat d'altres amb l'objectiu d'oferir una informació de més qualitat i interès. En aquesta línia us informem que s'està creant un consell assessor format per representants d'entitats que ens oferiran la seva visió sobre els continguts de l'Aquae i per l'altra banda, també s'està configurant un consell de redacció que s'ocuparà d'elaborar els continguts. Tot plegat, ja ho hem dit, amb la intenció de guanyar en pluralitat i en interès.

Un altre dels nostres objectius és fer la revista de tothom i obrir-la a tots els que hi vulguin aportar el seu granet de sorra. Us animem a donar les idees sobre seccions o continguts que podríem tractar i ens agradaria fins i tot que, si us hi atreviu, aporteu les vostres col·laboracions sobre qüestions que creieu que puguin ser d'interès. Aquesta crida va adreçada tant a caldencs particulars com a empreses de serveis que vulguin aportar els seus coneixements. Veieu, per exemple que en aquest número tenim un article sobre les vacunes dels animals domèstics. Us animeu a parlar sobre receptes de cuina, internet, fer còmics, passatemps, parlar sobre la història, anècdotes...

Els canvis no s'acaben aquí ja que en els propers números estem fent gestions per incloure publicitat que ajudi a finançar aquesta publicació municipal. Des d'aquí fem una crida a totes les empreses perquè s'hi anunciïn. Es promocionaran i ajudaran al finançament de la revista. També hi haurà canvis en la distribució: si fins ara es repartien revistes a totes les bústies, ara només s'enviaran a les famílies que ens ho demanin expressament. Tenim una butlleta de subscripció a l'última pàgina de la revista. A més, facilitarem uns punts de distribució en els quals tothom qui ho desitgi podrà recollir l'Aquae. Creiem que d'aquesta manera racionalitzarem la distribució de la revista i podrem saber de retruc, l'acceptació que té.

Esperem que tots aquests canvis siguin del vostre grat i que ens ajudeu a fer un Aquae més de tots.

Albert Torrent i Amagat
Coordinador de l'Aquae

AQUAE, revista municipal de Caldes de Malavella, de periodicitat trimestral i amb un tiratge de 1.900 exemplars gratuïts.
Dipòsit legal: B-35.961/01
Edita: Ajuntament de Caldes de Malavella, PL. de l'Ajuntament 8, 17455 Caldes de Malavella (La Selva) Tel 972 470005.
Direcció i coordinació: Regidoria de Comunicació de l'Ajuntament de Caldes de Malavella.
Redacció i fotos: Albert Torrent i Amagat. Tel. 627 88 77 65 / 972 47 07 45 info@alberttorrent.cat
Disseny i maquetació: Mercè Soler/Estudi Gràfic David Coll
Impressió: Impremta Pagès, S.A.
Col·laboradors en aquest número: Josep Barnés, Anna Menció, Sussi Bartomeu, Josep Maria Fugarolas, Enric Casanovas, Antoni Vila, Cristian Folch, Dani Llinàs i Uetus Veterinaris.
Contacte per suggeriments i lliurament de material: aquae@caldesdemalavella.cat

AQUAE no es fa responsable dels continguts i opinions dels articles que aporten els col·laboradors. La secció d'opinió està oberta a tothom qui hi vulgui aportar els seus punts de vista. Les opinions són responsabilitat exclusiva de qui les subscriu.

Col·labora:
Diputació de Girona

ACORD SOBRE L'AIGUA ENTRE *Vichy Catalán i el Balneari Prats*

Façana del Balneari Vichy Catalán

Façana del balneari Prats

Vichy Catalán i el balneari Prats han arribat a un acord perquè aquest últim pugui disposar d'aigua després que el primer li tallés el subministrament a començaments de novembre. En una reunió feta el dimarts, 6 de novembre, el representant de Vichy Catalán, Joan Renart, i el del balneari Prats, Rafel Quintana, van reunir-se amb l'alcalde de Caldes, Joan Colomer i el director general d'Energia i Mines, Agustí Maure, que varen fer de mediadors. Després d'unes quantes hores, les dues parts van arribar a un acord pel qual se signarà un nou contracte comercial que tindrà una durada de 3 anys prorrogable anualment fins a un màxim de 25. El balneari Prats podrà fer ús dels 36.000 litres diaris que feia servir, quantitat que es podrà reduir a partir del desè any de contracte. El litigi entre les dues empreses queda doncs solventat i sempre que hi hagi algun incident, serà la direcció general d'Energia i Mines que actuarà com a àrbitre.

Uns dies abans, els primers de novembre, Caldes de Malavella ha estat en boca de tots els mitjans de comunicació a causa del conflicte entre els dos balnearis que va fer que Vichy Catalán tallés el subministrament d'aigua termal al Balneari Prats entre el dijous, 1 de novembre i fins al dimarts 6. L'acció de Vichy Catalán s'empara en la resolució judicial de 2005 en la qual el Tribunal Suprem deia que no calia que l'empresa subministrés aigua al Balneari Prats ja que el conveni signat l'any 1975 contemplava la concessió d'aigua als descendents de la mestressa del Prats. Com que els actuals propietaris no hi tenen cap parentiu, el Tribunal Suprem va considerar que el conveni ja no tenia vigència.

Així doncs l'acció de Vichy Catalán va ser legal i emparada per la Justícia però va aixecar els crits d'alarma de diferents sectors. La part directament afectada, el Balneari Prats, va amenaçar de tancar el negoci ja que l'aigua termal era imprescindible per continuar la seva activitat. Per altra banda, el plenari de l'Ajuntament ja havia aprovat per unanimitat el 29 d'octubre passat un dictamen en què s'instava a les administracions competents que regulessin l'explotació de l'aigua de manera que d'una banda es garanteixi el seu caràcter de bé públic i, per altra banda, que es permeti mantenir i ampliar l'activitat balneària de Caldes. Per últim, el diumenge 4 es

va fer una concentració en què es demanava la defensa dels drets del nostre municipi sobre l'aigua i que va aplegar unes 300 persones.
A diferència dels recursos geològics i hidràulics, els recursos minerals no són propietat de l'administració. No obstant això, l'Estat està elaborant un avantprojecte de llei que vol equiparar les aigües termals a la resta de recursos naturals. D'aquesta manera, les empreses que volguessin explotar l'aigua haurien de demanar una concessió administrativa i pagar-ne els impostos als ajuntaments. La proposta però encara no està definida.

La manifestació aplega 300 persones

El diumenge 4 va viure una manifestació convocada per un grup de veïns que va reunir unes 300 persones. S'hi va repartir un manifest en que es demanava a l'Ajuntament "que faci tot allò necessari per defensar i aconseguir els nostres drets sobre l'aigua" i a totes les parts implicades en l'aigua, "que tinguin seny i capacitat de diàleg per fer compatibles les empreses envasadores, els balnearis i els drets del poble sobre l'aigua".

El dictamen a favor de l'activitat balneària a Caldes és aprovat per unanimitat

Us facilitem, tot seguit, per la seva importància, el dictamen que es va aprovar per unanimitat de tots els partits polítics en favor del caràcter públic de l'aigua termal i d'una adequada regulació que permeti l'ús, tant per part del municipi com de les actuals i futuribles empreses de l'aigua:

MANIFEST A FAVOR DE L'ACTIVITAT BALNEÀRIA A CALDES

Atès que la singularitat de la Vila de Caldes de Malavella radica en les seves aigües termals, que han marcat la seva història, des del romans fins a l'actualitat , de manera conjunta els grups municipals de l'ajuntament,

MANIFESTEN:
Que l'ajuntament de Caldes de Malavella ha de vetllar pel manteniment de l'aigua termal, en tant que recurs hídric d'incalculable valor, no només pel municipi , sinó per la seva pròpia identitat com a bé públic.
Cal promoure la seva divulgació i potenciació, anant cap a una nova Cultura de l'Aigua. L'aigua de Caldes de Malavella no és una mercaderia, el seu valor és cultura, és societat i és patrimoni de tots.
Aquesta riquesa al nostre municipi s'ha manifestat al llarg del temps en una activitat balneària abastament reconeguda, la preservació de la qual no hi ha dubte que és d'interès públic general.
Estem a favor de fomentar la creació de nous Balnearis, banys públics o qualsevol activitat relacionada.
Cal potenciar i impulsar des de l'Ajuntament totes les activitats de caire termal que es desenvolupen en el municipi. També des d'una vessant privada, entenent que la diversitat i pluralitat poden ampliar una oferta turística que beneficiarà a tots els sectors implicats.
L'ajuntament de Caldes de Malavella aposta per un poble turístic i l'aigua termal li dóna "la seva personalitat", la d' una vila termal, que volem continuar essent.
Aquest bé però, no està protegit, ni degudament regulat des de i, per les administracions que en tenen la seva disposició i control.
Per això es proposa al Ple que fent manifest de tot l´exposat adopti els següents,

ACORDS:
Primer.- Instar el Ministerio de Indústria, Turismo y Comercio, i concretament la Dirección General de política energètica y Minas de la qual és competència l'explotació de les aigües minerals, minero-medicinals i termals, perquè tuteli de forma efectiva l'explotació d'aquest recurs.
Que garanteixi realment la utilització general de l'aigua termal, perquè tothom en tingui opció d'ús, a través dels Ajuntaments, i en el nostre cas de l'Ajuntament de Caldes de Malavella, amb l'aprovació de les mesures normatives necessàries.
Segon.- Instar la Direcció General d'Energia i Mines del Departament d'Economia i Finances de la Generalitat perquè ordeni i controli l'ús de l' aigua termal, (cabals,etc...) en el marc de les atribucions que li pertoquen.
Tercer.- Trametre aquest acord al Ministerio de Indústria, Turismo y Comercio, Dirección General de política energètica y Minas i a la Direcció General d'Energia i Mines del Departament d'Economia i Finances de la Generalitat de Catalunya.
Quart.- Trametre aquest acord al Consorci de Viles Termals de Catalunya i als Ajuntaments membres, a la Sección de municipios con aguas minerales i termales en el seno de la Federación Española de municipios y provincias i als Ajuntaments membres , al Consell Comarcal de la Selva i a la Diputació de Girona sol·licitant-ne el seu suport.
No obstant el Ple decidirà,

Caldes de Malavella, 22 d'octubre de 2007

ÈXIT D'ASSISTÈNCIA
A les visites teatralitzades

La temporada de visites teatralitzades s'ha clos amb un notable èxit de participació ja que en les 11 sessions que s'han fet (comptant l'extraordinària del 12 d'octubre) hi han assistit més de 800 persones, de les quals un 30% han estat menors de 12 anys. L'espectacle d'enguany duia el nom de Caldes de pel·lícula i simulava l'arribada d'un equip de cinema que venia a rodar una pel·lícula en el nostre municipi. L'objectiu, com sempre, és explicar detalls de la història de Caldes tot passant una bona estona.

CONTINUA EL DEBAT
Sobre el POUM

L'Ajuntament va convocar dues jornades de participació ciutadana en motiu de la redacció del POUM (Pla d'Ordenació Urbanística Municipal) els dies 10 i 17 de novembre. Les qüestions a tractar en aquestes jornades varen ser la construcció d'habitatge de protecció pública, la zona d'activitat econòmica de l'entrada de Caldes, l'edificació ecoeficient, l'edificació d'habitatges de més d'una planta i la urbanització de la zona que hi ha entre els dos camins d'accés a Can Solà Gros (Carrer de Girona i camí del dipòsit d'aigua). Recordeu que podeu consultar tota la informació del POUM els divendres de 2/4 de 7 a 9 de la nit i dissabtes, d'11 a 2/4 de 2 del migdia. Els membres de l'equip redactor us assessoraran amb el que us faci falta. Durant el mes d'octubre, l'equip redactor del POUM i l'empresa que s'encarrega de dinamitzar les jornades varen explicar diversos aspectes del POUM i del procés de participació ciutadana.

PRESENTACIÓ DE
L'agenda llatinoamericana

El divendres 19 d'octubre passat, un grup de joves vinculats amb la parròquia varen fer la presentació de l'Agenda Llatinoamericana, una publicació que s'edita cada any des de 1992 i que, a part de ser una agenda normal, conté reflexions sobre la justícia social i la manera d'eliminar les diferències entre els països desenvolupats i els empobrits. L'acte va comptar amb la participació de la regidora de Benestar Social, Anna Sàbat, que va fer la presentació, i de Jordi Planas, coordinador de la comissió de l'Agenda Llatinoamericana, que va explicar els objectius de l'Agenda. Seguidament, es van cantar dues cançons i es va fer una degustació de plats típics de Sud-Amèrica. També es va oferir a qui en volgués, material divers, com la mateixa agenda, un còmic pels més menuts, un calendari solidari i el mapa de Peters que mostra la desigualtat entre els diferents estats. Per a més informació sobre l'agenda, **www.llatinoamericana.org**.

ES LLIUREN ELS PREMIS
Del ral·li fotogràfic

El 19 d'octubre es va fer el lliurament de premis del 8è ral·li fotogràfic que enguany va comptar amb 41 participants, 16 dels quals eren veïns de Caldes. El guanyador del tema Moments, ambients i gent a la 3a. Fira de l'Aigua va ser Fernando Olaizola i Aleman (1); el d'Imatges de carrers i places de la vila agrupant conjunts d'edificacions, Roser Dilmé i Ferrer (2); el d'Esglésies, ermites i capelles de Caldes i el seu terme municipal, Àlex Sagnier (3); i el d'Imatges d'arbres singulars o formant part de conjunts vegetals agrupats en jardins, parcs o boscos, Josep Vilallonga (4). Els premiats es varen endur 150 euros i un trofeu. Per altra banda, en categoria juvenil, el premiat va ser Guillem Carrion i Borràs (5), que es va emportar 100€ i un trofeu. Tot seguit en podeu veure les fotografies guanyadores.

1

2

5

3

4

LA BICICLETADA CONTRA EL CANVI CLIMÀTIC
Estalvia prop de 70kg de CO2

79 caldencs varen participar el 30 de setembre en la campanya *Pedala contra el canvi climàtic*, dins de la Setmana Europea de la mobilitat sostenible, a la qual s'ha adherit l'Ajuntament de Caldes. L'activitat va consistir en fer una bicicletada popular pel terme del nostre municipi. Acabada l'activitat es va calcular que fent el recorregut en bicicleta es va estalviar abocar a l'atmosfera 67,15 quilograms de diòxid de carboni. L'acte el va organitzar l'Ajuntament conjuntament amb el Club Excursionista i pretén conscienciar de la conveniència de reduir les emissions de CO2 i promoure maneres de desplaçar-se alternatives al cotxe i més respectuoses amb el medi ambient.

FESTA DEL BARRI
De Sant Grau

El dimecres 3 d'octubre es va celebrar la Festa del barri de Sant Grau, amb les actes tradicionals: Missa, rés del rosari i audició de sardanes amb el Foment del Montgrí. L'acte més concorregut va ser el ball de sardanes que es va acompanyar d'un pica-pica.

163È APLEC DE SANT MAURICI
I sardinada popular

És tradició que per Sant Maurici es tingui un ull a la taula o a les sardanes i un altre al cel per veure si plourà. Enguany el temps no ha acompanyat gens ja que just a l'hora de començar les sardanes va començar a ploure. Això va obligar a l'organització a traslladar els actes en al pavelló polivalent. Allà es varen fer totes les activitats previstes: ball de sardanes a càrrec de la Cobla ciutat de Girona al matí i havent dinat, dinar popular i el tradicional ball de l'Hereu Riera. El guanyador d'aquest any ha estat l'Albert Vilà que prendrà el relleu d'aquesta manera a l'Eduard Salcedo. Els actes varen ser organitzats per l'Agrupació de Sardanistes de Caldes. Per altra banda, el mateix 22 de setembre a la nit es va fer una sardinada a càrrec dels joves intrèpids de Caldes.

BALANÇ DE LES EXCAVACIONS
Al castell de Malavella

L'arqueòleg responsable de les excavacions al castell de Malavella, Cristian Folch va fer una xerrada sobre el resultat de les campanyes que s'hi han fet entre els anys 2001 i 2007. Folch va datar en l'any 1052 la primera referència que es té del castell i va continuar explicant els canvis de propietaris i de què es tenen constància des d'aquell moment i fins al segle XIX. Tot seguit va repassar les diverses etapes de construcció tant del castell com de la capella i per acabar, va fer un repàs del material que s'ha trobat en tots aquests anys. Bàsicament s'han trobat cassoles, gibrells i olles des del segle X-XI fins al XIV, així com altres eines agrícoles com una ferradures del segle XIV (peça poc trobada a Catalunya), ballestes, eines diverses... El treball arqueològic en el castell pràcticament ja s'ha acabat mentre que en la capella encara queda alguna zona on actuar. Els treballs estan inclosos en uns camps de treball promoguts per l'Ajuntament, amb la participació del Centre d'Esplai Sant Esteve, i pel Consell Comarcal de la Selva. A la vegada, les excavacions també estan inscrites en un projecte de major envergadura que gestiona l'empresa Janus S.L amb tres objectius principals: l'excavació arqueològica de tot el conjunt del castell de Malavella, la seva musealització i la inclusió del castell dins les visites dels itineraris de patrimoni històric i arqueològic del terme de Caldes de Malavella.

ES CLOUEN LES SESSIONS DE
l'Altell 107.9 a la fresca

Durant aquest estiu i part de la tardor les emissions de diumenge de l'Altell 107.9 FM s'han fet no a l'estudi sinó en el pati de davant del Casino i del teatre municipal. Els oïents han pogut gaudir doncs de les emissions presencialment i sota l'ombra dels plataners. Les emissions han retornat ja en els estudis de l'Altell 107.9 FM, a la Casa Rosa. Us recordem els programes que hi podeu escoltar: Draps nets, els diumenges d'11 a 12 del matí; L'Altell Sardanista, els diumenges de 12 a 1; i Càlida Caldes, els diumenges d' 1 a 2 de la tarda. Per últim, us recordem que també podeu fer el seguiment dels plens municipals, cada últim dilluns de mes a dos quarts de 9 del vespre.

11 DE SETEMBRE,
Diada Nacional de Catalunya

Els actes de la Diada varen començar de bon matí en l'acte institucional a Terra Negra, punt de conjunció dels termes municipals de Caldes, Tossa, Llagostera i Vidreres. Precisament aquest últim poble va ser qui enguany va organitzar l'acte i va preparar la botifarrada. Seguidament, a l'avinguda 11 de setembre, les entitats i particulars varen fer l'ofrena al monument en honor als defensors de Catalunya i la democràcia. En acabat, l'Agrupació de Sardanistes va oferir una audició de sardanes a càrrec de la Flama de Farners a la plaça de l'Ajuntament. Per últim, la llar d'Avis Casa Rosa va organitzar el tradicional dinar en el pavelló polivalent i, ja a la tarda, a la tarda es va fer la projecció de la pel·lícula *El Coronel Macià*, de Josep Maria Forn.

EL CALDENC JOSEP SITJÀ
Queda subcampió del món en cursa de veterans

Els caldencs Josep Sitjà i Laura Bayona han participat recentment en el campionat del món d'atletisme de veterans en pista descoberta celebrat a Itàlia, amb la participació d'uns 9.000 atletes d'una cinquantena d'estats. Josep Sitjà va quedar segon en la categoria de 800 metres i de 70 a 74 anys, darrera només d'un corredor polonès. En la resta de curses en què va participar va quedar setè en 1.500 metres i cinquè en 3.000 metres obstacles, tot i que en aquestes dues curses hi va competir amb molèsties a la cama, per la qual no va poder forçar gaire la marxa.

Per la seva banda, la seva muller, Laura Bayona va quedar cinquena en 10 quilòmetres marxa per equips i, més recentment, va batre a Lloret el rècord d'Espanya en 3 quilòmetres marxa en la categoria de 65 a 64 anys, amb 22 minuts i 24 segons, un rècord que ja tenia ella mateixa. L'atleta explica que fa 15 anys que ostenta el rècord estatal en 3 quilòmetres marxa en la categoria de 50 a 54 anys ja que encara ningú no li ha pogut batre la marca de 16 minuts i 30 segons. El març de 2006 va aconseguir un nou rècord espanyol en 10 quilòmetres marxa, amb 1 hora, 18 minuts i 8 segons, en el campionat d'Europa en pista coberta celebrat a Linz, Àustria. Tot i aquest seguit d'èxits, la Laura ha decidit de deixar de córrer perquè entrenar-se requereix molt de temps i perquè i prefereix retirar-se ara que es troba bé.

Opinió

4ART. MANIFEST SARDANISTA DE L'11 DE SETEMBRE DE 2007

Gairebé han passat 300 anys des que el 1714 la nostra Nació va patir la derrota militar i amb ella es perderen tots els drets fonamentals del poble català. Catalunya havia estat fins aleshores una nació sobirana però va perdre les lleis pròpies del país, amb la prohibició de la pràctica i continuació de la seva cultura, la seva llengua, costums i tradicions. Fora una pèrdua que encara avui dia 11 de setembre de 2007, el món català reivindica i nosaltres, amb una voluntat evolutiva i canviadora, reclamem.

Avui fa un any estàvem davant de la rotonda del carrer 11 de setembre per inaugurar el nostre monument representatiu de la Diada Nacional de Catalunya i també una vegada més, ens hem reunit ara i aquí, per celebrar aquesta efemèride, embolcallats amb sardanes, reivindicant davant del nostre món, els drets que es perderen per una derrota militar. Nosaltres som la societat civil que promovem el futur del nostre país, assistint en aquesta manifestació pacíficament, però amb una clara complicitat agermanada amb la sardana, símbol inequívoc de catalanitat.

Treballar per la pau i la bona convivència hauria de ser el repte més digne que es marqués tot ésser humà, alhora de pensar que en aquest món tots hi tenim cabuda.

Hem de tenir aquest objectiu prioritari cap al compromís vital per implicar-nos-hi.

La convivència humana es desenvolupa a través de les diferents actituds internes, comportaments i manifestacions nostres cap a les persones i també entre elles. El canal preferent és sens dubte el llenguatge, d'aquí ve el donar tota la importància que mereix en la seva defensa. És llavors que podem comunicar els nostres pensaments, sentiments, desitjos, opinions, decisions i ensenyaments culturals, com la sardana, que avui també es manifesta en aquest sentit reivindicatiu català.

La sardana simbolitza un vincle d'unió, de pau, d'agermanament i comprensió, envers la tradició purament catalana; expressada musicalment pel gaudiment de les nostres oïdes, regant el nostre esperit d'una sensibilitat que ens exalta i honora.

Tot i així, la sardana encara no ha estat proclamada com a dansa nacional de Catalunya. És incomprensible però és així. Des d'aquí nosaltres reivindiquem el dret que en sigui proclamada com més aviat millor. Fem palès aquest dret i voluntat perquè som una part important del col·lectiu català que ho desitja.

En tots els compromisos reivindicatius, no hi valen actituds hipòcrites, des de les quals es parla, mentre es mantenen personalment tota classe d'egoismes, enveges, injustícies... que no ens ajuden a mantenir l'harmonia prèvia i necessària per tal d'aconseguir la pau i la convivència entre estats, nacions, països, pobles i tota classe d'entitats i col·lectius, just com ens pot passar a nosaltres si sempre badem i no reclamem el que ens pertoca, el que molt bé teníem i ens han retallat. Es per això que, des del món sardanista us demano que estimem Catalunya, la seva gent, totes les seves tradicions i costums, incloent-hi la sardana. Amics cridem ben fort,

Visca Caldes, visca l'11 de setembre, visca la sardana i visca Catalunya!

Sebastià López

CAMP DE GESPA

El Ple Ordinari de l'ajuntament de Caldes de Malavella celebrat el passat 24 de setembre, va aprovar una modificació de crèdits que "descarta de moment el projecte de construcció del camp de futbol de gespa artificial i que permetrà entre d'altres actuacions, la construcció de passos de zebra elevats per fer disminuir la velocitat dels vehicles en determinats trams del casc urbà de Caldes, la reforma dels vestidors del polisportiu, la compra d'instruments per l'aula de música, les reformes necessàries al cementiri municipal, l'adequació i urbanització de la plaça on s'està construint el nou ajuntament i maquinària de neteja de carrers".

Òbviament aquesta notícia no ha alegrat la Junta Directiva de la UE Caldes. No és aquest el lloc per fer història de l'evolució del tant demanat, promès i mai executat camp de gespa. Però potser si és el lloc per fer-hi algunes reflexions:

La reivindicació que des de fa uns cinc anys es realitza per a la millora d'unes infrastructures municipals continua vigent per part de la directiva de la nostra entitat. Amb la perspectiva que dóna el pas del temps, aquesta inversió s'ha portat a un terreny de política de poble

que, el resultat final ho diu, no ha beneficiat ningú i ha perjudicat, segons el nostre punt de vista, els practicants d'un esport, un club que vetlla per mantenir aquest esport en el poble, que molt possiblement n'hauria sortit beneficiat.
Quina havia de ser la nostra postura davant aquest fet? Recordem que l'anterior consistori tenia aprovada la construcció del camp, amb una subvenció concedida i un crèdit aprovat per, a més de la catifa de gespa contemplava, entre altres, la millora de les graderies i l'arranjament de les pistes d'atletisme que envolten el terreny de joc.
Doncs la nostra postura ha estat continuar com fins ara: entenem que ens devem a les persones que integren el club i a qui els agrada veure jugar futbol i prendre una altra decisió no hauria fet cap bé a ningú. En algun weblog he pogut llegir expressions com "ira controlada" envers aquest canvi de situació, "ira controlada" que, suposadament, hauria d'equilibrar "l'emprenyament que porten (la Junta) i les ganes que es faci el camp de gespa artificial".
No és ira, al final només és desil·lusió i desànim. Desil·lusió envers l'enèsima denegació d'un projecte demanat des de fa temps, desànim per no disposar nosaltres mateixos de mitjans per a realitzar un projecte en el que creiem, desil·lusió i desànim en veure que, altra vegada, Caldes es queda sense unes instal·lacions de les quals gaudeixen moltes poblacions de les comarques gironines... instal·lacions que, segons ens diu el regidor d'esports, s'acabaran fent en un termini no gaire llarg de temps. Ens el creiem, com ens vàrem creure a qui ens ho va dir abans que ell...
El que si agrairíem des de la UE Caldes es que s'acabi fer servir el camp de gespa com a argument polític: si s'ha de fer es farà, i si no, no... Nosaltres, i com hem fet en els darrers set anys, continuarem treballant per tenir futbol a Caldes, perquè mainada del poble continuï practicant l'esport que li agrada, per mantenir una entitat amb anys d'història... i ens agradaria fer-ho sense haver de llegir comparacions d'aquest esport com "córrer darrera una pilota" (BIM nº1). No ha tothom li ha d'agradar el futbol, però una mínima educació hauria de fer avergonyir qui utilitza aquesta mena d'expressions en un mitjà d'informació municipal.

Junta Directiva de la UE Caldes

Comunicat dels promotors de la concentració reivindicativa

Els qui vàrem promoure la concentració reivindicativa en favor de l'aigua termal creiem que la resposta donada pels vilatans va ser molt important i significativa. La mobilització de la gent de Caldes va demostrar el sentiment de la població cap al seu patrimoni més preuat. Moltes gràcies a tots!
Però la reivindicació era clarament, com deia el manifest, a favor de l'aigua termal de Caldes de Malavella. Per això creiem que el conflicte no està resolt del tot.
A partir d'ara entenem que cal, per una banda, mantenir-nos ferms en la nostra reivindicació i, d'altra, esperar resultats de la tasca que en aquest sentit està fent el govern municipal. Confiem amb el dictamen que pocs dies abans havia aprovat, per unanimitat, el nostre consistori.
La resolució final d'aquest complex conflicte és possible que encara es faci esperar un temps. Ens mantindrem en alerta i us animem a seguir-ne informats.

Sergi Mir, en nom dels promotors de la concentració,

Obligació o compromís

Quan algú és elegit per ocupar un càrrec, la seva vanitat fa festa major, se li desperta el sentit de l'agraïment i a la seva cara s'hi descobreix la satisfacció que l'ha envaït. Acceptar un càrrec no és solament estampar una signatura, un reconeixement social o bé una complaença personal. Acceptar un càrrec és sobretot acceptar una responsabilitat i tot el que ella comporta: dedicació i compromís. Quan el càrrec és voluntari, no remunerat, no es contrauen obligacions, però sí que es contrau un compromís; es té un deure amb els que t'han elegit i amb tu mateix. Es pot negligir una obligació però mai no es pot negligir un compromís.

Les obligacions sempre vénen de l'exterior, imposades; el compromís ve sempre de la part més interna de la persona, és personal. Complir amb el compromís contret, et fa sentir bé amb tu mateix i amb els altres. Dóna seguretat i confiança amb el que estàs fent i obtens la recompensa més valuosa que es pot aconseguir, l'estima dels que t'han escollit.

Rosa Soler i Rovira

Podeu enviar-nos els vostres textos pel proper número de l'Aquae fins al 31 de gener de 2008. Ho podeu fer a través de l'adreça de correu electrònic: ***aquae@caldesdemalavella.cat****. L'extensió dels textos no pot superar els 500 paraules i han d'estar signats pel seu autor. Us preguem que ens hi adjunteu els noms i cognoms, DNI, adreça i telèfon.*

entrevista

XEVI AMIGO

Pocs pobles tenen un copilot de ral·lies competint en el campionat del món. A Caldes en tenim un, en Xevi Amigo. Això ja és motiu suficient com per parlar amb ell. Tant interessant és el que ens explica sobre com és el dia a dia en la competició com el camí que ha fet per arribar-hi i els dubtes i la inestabilitat que suposa dedicar-te a un esport que no és dels majoritaris i dels millor pagats

Amb Joan Perich. 1992

Amb Ramon Pastells. 1994

Amb Marc Blazquez, varen ser tercers en el Campionat de Catalunya absolut el 1997

Amb Alejandro

d'on et ve l'afició d'anar amb cotxe?

No té un origen concret. Ningú a casa ni els meus familiars no s'han dedicat al motor. Però en canvi, de jove ja m'agradava molt l'Scalextric i als 14 anys ja llegia revistes de motor, estava al cas de les curses i en funció de les meves possibilitats seguia les curses. Amb més edat hi vaig entrar cada vegada més.

Ets d'aquells que ja de ben petit vas voler conduir un cotxe?

No. L'única vegada que vaig agafar el cotxe abans de tenir el carnet de conduir va ser poc abans de fer els 18. Vaig aprofitar que els pares no eren a casa i vaig agafar el cotxe. El vaig encastar a la paret de casa del veí!

Explica'ns alguna anècdota d'aquells temps a Caldes

Tenia una cotxe que feia una mica de soroll i un cop no vaig fer bondat amb un Stop i en Pepi (el municipal) es va presentar davant de casa per parlar amb mi. També em va cridar l'atenció en Miquel Casas, que encara no era l'alcalde en aquells moments, perquè sovint anava a buscar el seu fill, l'Àlex a Franciac per camins de carros. En aquells temps feies coses que no faries ara. Llavors teníem a Ca l'Oller un espai tancat on anàvem amb cotxes mig desballestats però en aquest cas ningú no es podia queixar perquè era propietat privada.

Quan vas decidir de dedicar-te al món de les curses?

És complicat decidir-ho. Jo m'ho vaig prendre com una afició i per mi ja va ser un èxit poder córrer en alguna cursa i a partir d'aquí vaig anar progressant. Però mai no em vaig plantejar de dedicar-m'hi. Va venir per sí sol.

Mentrestant vas anar estudiant?

Sí. Vaig acabar la carrera de d'Història i em vaig especialitzar en arqueologia i de fet fins l'any passat, el 2006, vaig treballar a les ruïnes d'Empúries.

Com és que et vas decantar per ser copilot i no directament pilot?

Conec força gent que vol ser pilot però no que vulgui ser copilot. Ser pilot demanava tenir molts de recursos i a casa no en teníem tants i a més no els agradava la idea que corregués en ral·lis.

En Xevi m'explica metòdicament l'escalada professional, any rera any en el que ell considera "un seguit de casualitats". No tenim prou espai per explicar-ho però les ganes de progressar van fer que estigués sempre a punt quan algun pilot necessitava un co-pilot i que amb l'afany de superació anés avançant a poc a poc però amb pas ferm. Si mireu el seu historial us en podreu fer una idea:

Us heu incorporat en el mundial recentment. Com us està anant?

Doncs hem corregut 3 curses (a data de setembre): a Finlàndia, a Alemanya i a Nova Zelanda i ens en falten 5 més. A Finlàndia vàrem acabar sisens i vàrem fer 3 punt. Això va ser molt important perquè Finlàndia és cada any un espai pràcticament reservat pels pilots finesos. En el ral·li de Nova Zelanda vàrem fer alguna sortida i a Alemanya vàrem trencar el motor. Ara vindrà el ral·li de Catalunya, a veure com ens va. Aquest any ens l'agafem sense estrès, ens estem adaptant al cotxe. Esperem que la bona sigui l'any vinent. (Posteriorment a l'entrevista, varen competit en dues curses més: el ral·li de Catalunya-Costa Daurada, en què varen quedar novens, cosa que els ha permès sumar un altre punt pel campionat, i el de Japó.

Fins a quin punt és important la figura de copilot? Podria un pilot prescindir-ne?

Seria impossible per un pilot fer una cursa sense un copilot. Hem de pensar que en una cursa en circuit tancat com les de Fórmula 1, els dijous i divendres hi ha entrenaments i els pilots poden conèixer el circuit fàcilment. En les curses de ral·lis, en canvi, hi pot haver 15 trams alguns dels quals poden tenir 50 quilòmetres. Si tenim en compte que cada tram pot tenir

Galanti. 2002

Amb Salvador Canyelles. 2003

Amb Dani Solà. 2005

Primer en asfalt i segon amb terra amb Dani Solà el 2006

entre 200 i 300 revolts ens podem fer una idea de la importància d'un copilot que guiï el pilot.

Com funciona el procés de reconeixement dels trams?

L'organització ens facilita prèviament informació sobre els recorreguts. Els participants podem fer els trams només dues vegades a velocitat reduïda i amb control de temps. En la primera passada, el pilot va dictant les observacions sobre la manera d'encarar cadascun dels trams. En la segona passada és el copilot qui va dient la informació sobre els trams i comprova juntament amb el pilot que les anotacions són correctes. De totes maneres cal tenir una gran capacitat per interpretar la cursa perquè no és el mateix fer els trams a velocitat controlada de 80 Km/h que fer-ho en plena cursa a 180 Km/h.

M'imagino que hi ha d'haver una gran compenetració entre pilot i copilot

Sí, és una feina de dos i no hi pot haver marge d'error. Cal una gran coordinació perquè si no, tens tots els números de tenir un accident. Els pilots són molt seus i la feina dels copilots és adaptar-se i amotllar-se al seu estil.

Hi ha una forma universal de definir els revolts?

S'assignen uns números als revolts segons el grau de dificultat. Hi ha però molts matisos per definir com és cada revolt. S'anomenen de forma diferent, però és el mateix fet.

Em podries dir com explicaries a en Xavier Pons la ruta que faries entre la plaça de l'Ajuntament i la plaça de Sant Esteve?

Seria el següent: "Cinquanta, esquerra set curta molt seguit de dreta vuit curta frenat vint dreta u, cent, rasant per la dreta fondo frenant molt trenta esquerra dos, dos-cents". I jo ho escriuria en el meu codi més o menys així: "50 E7c MS D8c f20 D1 100 ^xDfondo fm30 E2 200" (quasi res!)

Hi ha la imatge que les curses són qüestió de córrer un cap de setmana i ja està...

Darrera una cursa hi ha una gran feinada. Els copilots portem el full de ruta, fem una feina d'estudi i reconeixement dels trams, el control dels reglaments, molt complexos i que van canviant. Preparar una cursa té una complexitat molt gran. Ara mateix (mitjan setembre) ja estic preparant les tres properes curses perquè la del Japó no ens la coneixem gaire.

Hi ha qui té la imatge que per ser un bon pilot cal ser una mica esbojarrat...

Sí, es diu que un pilot, com més boig millor. No és veritat. Un bon pilot ha de ser molt fred i cerebral. Sébastien Loeb, Fernando Alonso, Valentino Rossi... són pilots supertreballadors i que, més enllà de la imatge que puguin donar exteriorment, tenen molt de control. Els bojos no tenen lloc en el món de les curses.

Com ha de ser un copilot?

Ha de ser disciplinat, ha de tenir sang freda, capacitat d'anàlisi per donar respostes ràpides, saber el que fas, tenir confiança perquè sinó els dubtes t'absorbeixen energia. S'ha de tenir capacitat d'improvisació perquè si et bloqueges no tens marge de reacció.

És difícil començar en aquest món?

En les categories de promoció no especialment. És qüestió de voluntat pròpia i d'assumir els costos del cotxe, de la seguretat, del manteniment... El problema és que els ral·lies tenen una repercussió minsa aquí i els patrocinadors no hi veuen rendibilitat.

Recomanes als joves que s'hi dediquin?

No. Potser en els pilots les coses són diferents però ser copilot és cosa de 4 eixelebrats! (riu).

És fàcil compaginar la vida familiar amb les curses?

És complicat. Hi ha mesos en què hi ha una cursa però en aquest any a l'agost n'hi va haver tres i a l'octubre n'hi haurà (l'entrevista es va fer el setembre) tres mes i estaré

Xevi Amigo amb Xevi Pons

Amb Xevi Pons. 2007

només 4 dies a casa. És dur però una de les coses bones són les ganes de tornar a casa. Sóc molt casolà.

Com et planteges el futur?

Sent copilot no em puc plantejar el futur a llarg termini. És complicat tenir pilot. Fa 7 anys que no puc passar el Nadal tranquil. Ara sé que acabaré aquesta temporada i potser faré tota la propera. Em vull centrar amb el pilot amb qui vaig i fer coses de qualitat. Si algun dia baixo un escaló, plegaré. No és per orgull ni pedanteria. Aquest món és difícil i no es cobren fortunes. El que cobrem els que estem a l'elit no es pot comparar, per exemple, amb el que cobren els jugadors de futbol.

Et planteges tornar a dedicar-te a la història?

No hi tinc cap problema si fos un treball que em donés estabilitat.

Quina relació tens ara amb Caldes?

Poca. Es limita a anar a veure els pares quan puc. Tinc poc temps i amb els amics de la colla vas perdent el contacte. Si puc baixo a Caldes un cop per setmana.

Me'n vaig amb la impressió que en Xevi Amigo està on està perquè porta el motor a la sang. La passió amb què explica les coses em fa pensar que si no fos per aquesta hipermotivació segurament ja no estaria fent el que fa i que s'hauria buscat una altra feina més estable. Diu que la seva carrera és fruit de moltes casualitats, d'estar en el lloc adequat en el moment adequat. Potser és cert però també segurament ho és que les casualitats moltes vegades no vénen soles si abans no has treballat perquè es produeixin. La sort és important però encara més ho és buscar-la. I en Xavier l'ha buscada i l'ha trobada. L'admiro perquè m'enduc la imatge que ha lluitat amb totes les forces per dedicar-se al que volia. I movent els fils que calia i estant allà on havia d'estar, ho ha aconseguit.

Albert Torrent i Amagat

Historial

1992. Campionat de Catalunya de ral·lies amb Joan Perich (amb un Seat 124)

1994. Campionat de Catalunya d'asfalt i terra amb Ramon Pastells

1996. Campionat de debutants del Volant RAAC amb Marc Blàzquez (queden primers com a debutants i tercers en la general).

1997. Repeteix amb Marc Blázquez i queden primers absoluts.

1998. Entren dins de l'equip Peugeot RACC per participar en el Campionat de Catalunya Absolut i queden tercers.

1998. Campionat d'Espanya dins la Copa Seat Ibiza amb Michel Huete. Corren les tres últimes curses i fan dos pòdiums..

1999. Campionat d'Espanya i alguna cursa del mundial com a copilot de Huete en un equip creat pel pilot Carlos Sainz per atraure pilots novells. En aquell moment ja es dedicava semi-professionalment a les curses.

2000. Campionat d'Espanya de terra i asfalt amb un cotxe Ford oficial. Hi guanya algunes curses en rodes motrius.

2001. Campionat d'Espanya de terra amb Michael Huete.

2001-2002. Campionat del Món Junior per Ford amb Alejandro Galanti

2003. Campionat del món júnior per Suzuki amb Salvador Canyelles fill (queden subcampions).

2004-2005. Campionat del món amb Dani Solà

2006. Campionat d'Espanya d'asfalt i terra amb Dani Solà (queden primers al d'asfalt i segons al de terra)

2007. Campionat del món de ral·lies amb Xavier Pons amb l'equip oficial de Subaru.

Vivències

TREBALLAR AMB AIGUA

En Bonaventura Tresserras i en Sebastià Lòpez

Moltes vegades diem que actualment els canvis tecnològics ens desborden i que és fàcil quedar desfasat en qüestió d'ordinadors, consoles, GPS, Bluetooth i PDA. En aquestes línies parlarem d'uns canvis tant o més importants que aquests tot i que, això sí, es varen produir durant un període de temps molt més llarg. Estem parlant del pas d'una indústria artesanal de l'aigua fins al punt en el qual es va mecanitzar pràcticament tot el procés. En parlem amb dues persones que han treballat molts anys en empreses embotelladores i que han viscut en pròpia pell l'evolució del sector al llarg de molts anys. Es tracta d'en Bonaventura Tresserras i d'en Sebastià López.

Màquina de rentar ampolles. Anys 50. *Foto, Enric Casanovas.*

EN BONAVENTURA
Al Balneari Prats

En Bonaventura Tresserras va entrar de ben jovenet a l'embotellament del Prats l'any 1936 com a substitut d'un treballador que se'n va anar-se'n al front ja que acabava d'esclatar la Guerra Civil Espanyola. S'hi va trobar amb un sistema d'embotellament rudimentari i artesanal. La fàbrica era a l'espai on ara hi ha el passeig del Balneari Prats, a tocar de la plaça de la Creu i era de reduïdes dimensions. De fet, hi treballaven dos homes grans, un noi i un vailet, en Bonaventura. Ens explica el laboriós procés d'embotellament:

El primer que calia fer era agafar les ampolles i abocar-les en un safareig de cantó per estovar l'etiqueta i poder-la retirar. Es col·locaven en una taula per destriar les que es podien reutilitzar i les que no. Cal dir que les ampolles eren retornables però la gent a casa les feia servir de recipient per diverses utilitats i quan tornaven a la fàbrica arribaven amb restes de productes diversos, com oli, colònia... En aquest últim cas, les ampolles no es podien aprofitar perquè la fortor era tan potent que no hi havia manera d'eliminar-la.

Així, les ampolles que es donaven per bones, es refregaven amb sorra, es netejaven amb salfumant i pinzell les que tenien rovell i finalment s'esbandien. L'embotellament es feia amb una màquina que només permetia treballar amb dues ampolles. Es tapaven amb taps de suro i es posaven de cap per avall per comprovar que no hi hagués cap resta de vidre que s'hagués escantonat de l'ampolla. Als envasos plens i que es donaven per bons se'ls posava una càpsula d'estany fent de caputxa. Amb un cordill s'envoltava el capdamunt de l'ampolla i es desplaçava amunt i avall pel coll de l'ampolla pressionant de manera que la càpsula d'estany agafés el cec del coll de l'ampolla. Seguidament, s'hi posava un precinte vermell en el tap i un de blanc en el coll de l'ampolla. Per últim, es protegien les ampolles amb fundes de palla d'arròs i es col·locaven en caixes de 25. Tot plegat, explica en Bonaventura, permetia un ritme de producció de 35 caixes d'ampolles a la setmana (875 ampolles). Una producció modestíssima que, en bona part se n'anava, explica, a la fàbrica de la Seda de Barcelona.

EL PAS AL
Vichy Catalán

La fàbrica del Balneari Prats va tancar l'any 1937 i els treballadors es varen redistribuir en la resta de plantes embotelladores (Sant Narcís, Imperial i Vichy Catalan). A en Bonaventura el varen destinar al Vichy. L'empresa havia estat municipalitzada i en aquell moment l'economia de guerra feia que a la fàbrica tant s'hi embotellessin ampolles com que es treballés per la causa republicana espollant el blat de moro quan se n'anava la llum. A la fàbrica només hi havia les persones que no complien els requisits per anar al front. En resum, els nens i els vells.

El sistema de producció era una mica més modern i, com hem dit, ja hi havia maquinària que funcionava amb corrent elèctrica. Hi havia una màquina anomenada Limbot (limpiadora de botellas) que es va fer a

Caldes mateix, concretament a can Mas, i que transportava les ampolles, les submergia a l'aigua i en permetia treure l'etiqueta. Una altra màquina col·locava les ampolles de cap per avall i les ruixava amb sosa càustica per netejar-les i les esbandia amb aigua neta.

Tot seguit calia posar les ampolles en una cinta transportadora que les enviava a la màquina d'embotellar que, aquesta sí, era manual. Per un cantó, l'operari agafava l'ampolla buida i la col·locava en el broc de la màquina per omplir-la. Calia passar l'ampolla a l'altre cantó on un altre operari activava la màquina que li posava el tap. Les ampolles es posaven en caixetins de 10 ampolles i es transportaven per fer-ne la revisió ocular per vigilar que no hagués entrat cap trosset de vidre. Si era el cas, es podia detectar bé capgirant l'ampolla de cap per avall i comprovant com la impuresa anava oscil·lant i caient cap al coll de l'ampolla.

L'envàs s'etiquetava manualment, col·locant l'etiqueta sobre una taula per la part no impresa. S'encolava amb un pinzell i s'hi passava l'ampolla rodolant, procurant que en acabat el procés, l'etiqueta quedés enganxada just a sota de la inscripció de vidre de l'ampolla que deia "Vichy Catalán". El següent pas era posar les ampolles en caixes de fusta que ben sovint calia refer, posant-hi noves peces o reblant els claus. Per últim, calia transportar amb carretons els caixetins de 12 ampolles o les caixes de 25 ampolles (que pesaven 52 quilograms entre l'envàs, l'aigua i les pròpies caixes), des del magatzem fins als carros de cavalls que duien les caixes d'aigua a l'estació de tren, on es carregaven. Abans d'acabar la jornada i per torns, hi havia grups que s'encarregaven de netejar ampolles, que es deixaven cobertes amb llençols, i d'arreglar caixes de fusta de manera que en començar l'endemà estigués tot a punt.

A LES *Calderes*

En Bonaventura explica que durant les dues primeres dècades li va tocar de fer totes les fases del procés de producció però l'any 1958 el varen destinar a les calderes, on va treballar fins que es va retirar. Les calderes escalfaven l'aigua que permetia desenganxar les etiquetes i rentar les ampolles. En un inici funcionaven amb carbó tot i que després se'n van instal·lar unes d'angleses, les Field i encara més endavant, unes d'alemanyes que eren automàtiques.

En Bonaventura va començar primer fent-se càrrec de la revisió d'una caldera però el creixement de la planta embotelladora va fer que se n'instal·lés una altra i, posteriorment, dos saturadors (aparells que barrejaven el gas amb l'aigua). Altres feines que calia fer

Etiquetatge manual d'ampolles, any 1955.
Foto,"Caldes de Malavella, Manantial de Catalunya"

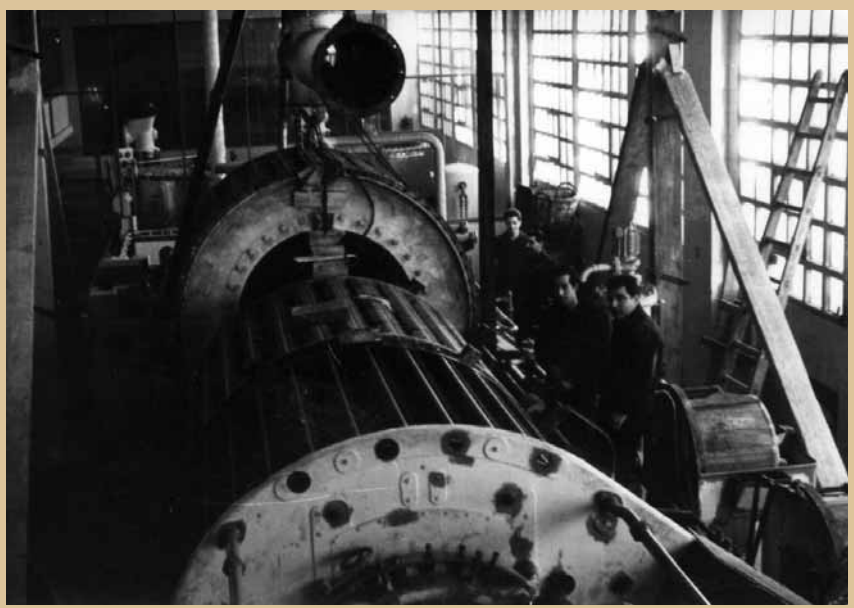

Fent manteniment de la Novíssima pocs anys després de la instal·lació, als inicis dels 60.
Foto, Enric Casanova

Omplidora dels anys 70. El procés està molt més automatizat. *Foto,"Caldes de Malavella, Manantial de Catalunya"*

era revisar els filtres de l'aigua o controlar la sosa càustica, que havia d'estar a una temperatura determinada per poder funcionar correctament.

La feina es va anar fent cada cop més complexa i en Bonaventura explica que va arribar a un moment en què al matí havia d'obrir 52 aixetes, al migdia, n'havia de tancar 24, obrir-les havent dinat i tancar-les totes 52 a la nit, sempre amb l'ordre correcte. Comenta que, alguna vegada, un cop a casa a l'hora de sopar, deia a la seva muller que li guardés el sopar perquè volia tornar a la fàbrica per repassar que havia fet bé totes les operacions. En la gran majoria de casos, era així. Tot i aquesta complexitat explica que tenia algunes estones mortes que aprofitava per fer mots encreuats i per fumar. Precisament, comenta com a anècdota que va ser quan es va jubilar quan va deixar de fumar perquè ja no va tenir aquells moments d'espera a les calderes. En Bonaventura fa una bona valoració dels 52 anys de treball en el Vichy i se'n mostra satisfet perquè sempre va fer les coses ben fetes. Explica amb orgull la bona consideració amb què el tenien a la feina. Mostra d'això és que si bé per norma general calia aportar un justificant si es faltava al treball per anar a cal metge, en el seu cas no l'hi demanaven perquè ja se'n fiaven.

Treballar en el Vichy en particular i en les embotelladores en general era considerat com un privilegi ja que era l'única indústria de pes i una bona sortida de treball ja que en aquells temps de postguerra les opcions eren aquesta, la construcció, la pagesia o petits oficis. Amb les embotelladores matisa en Bonaventura, sabies que cada dia podies treballar però amb altres oficis a la intempèrie, si plovia, ni treballaves ni cobraves. A més, en el Vichy, segons explica, pagaven millor que en d'altres llocs. Explica com a anècdota que quan la Lluïsa la seva futura muller va explicar al pare que estaven promesos, se'n va alegrar i li va dir "noia, casa-t'hi que si treballa al Vichy és un bon partit!". I és que, segons expliquen, qui treballava al Vichy, tenia la vida assegurada.

L'ENTRADA D'EN SEBASTIÀ *I la novíssima*

Un pas molt important en la mecanització de la planta va arribar l'any 1959 amb l'arribada de la Novíssima, un tren automàtic de rentar, omplir, tapar i etiquetar. L'arribada de la màquina es va allargar ja que segons explica en Sebastià, va estar retinguda a la frontera durant 2 anys, del 56 al 58 i la varen deixar passar en motiu de la Fira de Mostres. La posada en funcionament de la maquinària va allargar-se un any. La inauguració de la Novíssima es recorda com un gran esdeveniment ja que el bisbe de Girona va acostar-se a Caldes per ferne la benedicció, varen venir personalitats diverses i fins i tot els treballadors varen estrenar uniforme nou.

En Sebastià López va entrar al Vichy uns anys abans, concretament el 50. Se'n recorda perquè va ser el dia 15 de maig, l'endemà del Primer Aplec de la Sardana de Caldes. Feia tot just dos mesos que acabava de fer els 14 anys, requisit per poder entrar a treballar. Va treballar-hi uns mesos de proves i després ja es varen agafar fix. Les primeres feines que va fer van ser d'etiquetatge perquè a la seva edat li estalviaven de fer altres tasques més dures com eren apilar les caixes. Després d'aquest aprenentatge va entrar en el taller de manteniment com a aprenent primer i com a operari després. S'encarregava de fer el manteniment de la maquinària, reparar avaries, fer peces de recanvi... Al començament compartien l'espai amb 5 o 6 noies que s'encarregaven de fer els taps corona. Explica amb admiració l'agilitat amb què de forma manual tallaven les planxes de ferro en tires amb una cisalla i després, amb una màquina de troquelar, aixafaven la planxa contra uns motlles i li feien agafar la forma dels taps de corona. Llavors, agafaven unes làmines de suro fetes a mida que posaven a la part de dins del tap de forma manual i l'acabaven de fer entrar amb un punxó. Segons explica, servia perquè l'aigua es conservés amb el gas carbònic barrejat. Amb el temps i amb l'augment de la producció, a l'empresa li va sortir més a compte comprar els taps fets a una empresa externa i es va substituir el disc de suro per una làmina de plàstic alimentari.

En Sebastià va viure el canvi que va suposar la Novíssima. Explica com els tècnics alemanys varen trigar

En Pere Campeny, l'Eusebi Vilanova, en Sebastià López i l'Enric Casanovas, a inicis dels 70. *Foto, Enric Casanovas.*

un any sencer en muntar la màquina, del 58 al 59 i un any més per ajustar tots els mecanismes. El canvi però va ser substancial: cap treballador no havia de tocar ni una sola ampolla, a excepció de la part inicial i de la part final del procés: col·locar les ampolles buides i recollir-les ja plenes. Entremig, la màquina s'encarregava de netejar, treure etiquetes, omplir les ampolles d'aigua, tapar-les i etiquetar-les. Amb aquest tren d'embotellament es varen assolir les 10.000 ampolles de litre per hora.

L'Enric Casanovas i en Benet Colomer fent manteniment de la Novíssima. Inicis dels 60. *Foto, Enric Casanovas*

Dinar del treballador que organitzava l'empresa cada 19 de juliol. *Foto, Enric Casanovas.*

Posteriorment, amb l'arribada de les caixes de plàstic i amb l'arribada d'un nou grup de màquines se'n podien envasar 30.000 cada hora! Quina revolució! Tot i el que podria semblar, en Sebastià explica que aquests avanços no varen suposar l'acomiadament de treballadors. Al contrari, la producció va augmentar espectacularment i això va fer que es requerissin moltes persones per entrar les ampolles, recollir-les, fer el seguiment de tota la cadena, arreglar les caixes de fusta que sovint es feien malbé. També hi havia la feina carregosa de dur les caixes d'ampolles des del moll de càrrega, a través d'una rampa cap als carros o els camions. En Sebastià explica que va arribar a veure una quinzena de trens en una setmana que s'enduien les caixes d'aigua, tot això sense comptar els camions que també se n'emportaven. A més, l'estació era també punt de recollida de fusta i suro i a l'estiu els carruatges amb cavalls anaven a recollir els clients del balneari a la mateixa estació, amb la qual cosa no costa gaire d'imaginar la circulació que hi devia haver en aquell temps per l'avinguda del doctor Furest. Per la seva banda, el taller de manteniment es va unificar amb el d'electricistes i varen arribar a ser 16. En total, la xifra de treballadors va arribar a tota la planta devia ser d'uns 180, calcula en Sebastià.

L'ELECTRÒNICA

El següent pas en la modernització va ser el pas a l'electrònica i unes màquines sofisticades que són capaces de fer tot el procés de forma automatitzada gairebé sense la revisió humana. S'arriben a embotellar 50.000 ampolles de quart de litre en una hora, amb un procés més sofisticat. Hi ha un inspector que detecta si hi ha alguna impuresa dins l'ampolla d'aigua, les màquines empaqueten les ampolles, el procés és més ràpid, hi ha menys desgast de les peces... En Sebastià explica que fins i tot, en els darrers anys en què va treballar hi havia un panell que quan hi havia algun problema el detectava i avisava de quina part de la cadena estava fallant. Tantes innovacions i automatismes, la introducció de les caixes de plàstic, molt més resistents, la introduccions de nous sistemes de transport de les caixes van repercutir, aquest cop sí, en la producció fins al punt que els treballadors ara deuen voltar la seixantena. En Sebastià va jubilar-se l'any 2000, després de 50 anys de treballar a la fàbrica. Tot i que fa 7 anys que ja no hi treballa, està al cas que ara s'hi estan instal·lant noves màquines que de ben segur deuen deixar les xifres d'embotellament desfasades. La tecnologia avança impecablement...

Tornant al començament, penso que els canvis tecnològics avui en dia són molt ràpids però precisament com que són tant ràpids, no som capaços de veure'n l'evolució, no tenim temps de pair-los perquè abans de fer-ho ja tenim nous canvis. Però vist amb perspectiva, no em puc deixar d'impressionar quan veig que entre la generació d'en Bonaventura i la d'en Sebastià hi ha un salt immens: el de passar del procés pràcticament manual a un d'automàtic. Potser nosaltres, o la nostra descendència, quan veiem des de la distància els canvis que estem vivint ara, ens meravellarem en pensar que vàrem passar de les cartes als correus electrònics i dels telèfons fixes als mòbils. Potser sí que tenim un món massa canviant com per poder apreciar com canvien les coses al nostre voltant i, de retruc, les nostres vides. Però això ja seria una altra història...

Albert Torrent i Amagat

reportatge

LA FIRA

De l'aigua

El dissabte i diumenge 13 i 14 d'octubre es va celebrar la 3a. Fira de l'Aigua de Caldes de Malavella. Sembla mentida com es poden arribar a organitzar tantes activitats al voltant de l'aigua com per omplir tot un cap de setmana! Perquè aquest any la programació ha estat ben atapeïda. Tot i que, si ens ho parem a pensar, l'aigua és un element tant important en la nostra vida, que és important donar-li aquesta rellevància i més en un municipi com Caldes que hi ha tingut sempre una relació ben estreta amb aquest element i en una comarca, com la Selva que s'està identificant en els darrers anys també amb aquest líquid. Fem-ne doncs un repàs.

Dissabte 13 d'octubre

Els actes de dissabte es varen centrar en, per una banda, activitats per a la mainada i, per l'altra, en una ponència i una xerrada tècnica sobre l'aigua.

Durant tot el matí, a la plaça de l'Ajuntament, es varen succeir diferents espectacles infantils que tenien com a element comú, a part d'entretenir la mainada, que els menuts i els més grans reflexionessin al voltant de la importància de l'estalvi de l'aigua i del consum responsable. Alhora, entre actuació i actuació hi havia desplegat diversos jocs, alguns dels quals també ajudaven a replantejar-nos l'ús que fem de l'aigua. A més, una goteta (o millor dit, una gotassa) bellugadissa s'anava passejant i saludant els nens i les nenes que, primer se la miraven espantats però després l'observaven amb curiositat.

A la tarda va ser el torn de la reflexió pels més grans. El doctor Benet Oliver-Rodés va fer una ponència sobre l'aigua envasada. La xerrada tècnica va comptar amb la participació de diferents membres de l'administració pública, entitats que vetllen pel seu ús racional i pel sector subministrador d'aigua. Algunes de les reflexions que es varen fer és que l'aigua és un bé que es paga molt per sota del seu cost i que en consumim més de la que tenim. Un major control de l'aigua que s'usa, l'establiment de barems segons l'ús de l'aigua, l'ús racional, l'eficiència, la reutilització i la no contaminació varen ser algunes de les idees que es varen deixar anar.

Al vespre es va inaugura l'exposició Watermoon. El món de l'aigua: formes i imatges , de Carles Torrent-Pagès, una mostra de les obres de l'artista a través de les quals mostra la fascinació que té al voltant de l'aigua. L'acompanyaven fotografies de Luis Camargo i un vídeo sobre els experiments de Masaru Emoto, un investigador que ha volgut demostrar com l'aigua es cristal·litza de maneres diferents en funció de la informació que té, adquirida per les influències del seu entorn (músiques, pensaments, emocions...)

Per cloure la primera jornada, l'artista reconegut mundialment Pep Bou va oferir l'espectacle Bufaplanetes, en el qual, a través d'un element tant bàsic com una bombolla de sabó, fum, imaginació i bon humor va entretenir el nombrós públic que va omplir el teatre municipal.

l'endemà *Diumenge 14 d'octubre*

va ser el dia fort i amb més assistència de públic. Varen inaugurar la Fira oficialment els gegants de Caldes: en Claudi, l'Emília, la Seclina i en Maurici i l'esmorzar que havia preparat la Federació de Comerç de la Selva va acabar-se en qüestió de minuts. Els artesans, firaires i les entitats varen omplir la rambla Recolons i voltants de paradetes i a la Rambla d'en Rufí hi havia jocs per als més menuts, amb el ruc català com a un dels principals atractius.
El migdia va ser el moment de fer el segon concurs de beguda d'aigua amb gas, que enguany va ser molt igualat. Tant que es desempat es va haver de fer en funció de qui havia fet més eructes. Tot seguit varen començar els tastets de fira.

Havent dinat, els menuts tornaven a agafar el protagonisme amb una gimcana ecològica i a la tarda es va fer una audició de sardanes amb noms relacionats amb l'aigua (com no podia ser d'una altra manera). Per acabar, xocolatada popular i una demostració / taller de tast d'aigües. En resum, dos dies intensos que varen atraure un gran nombre d'assistents, de fora i del municipi. El tercer any de Fira de l'Aigua ha servit per consolidar-la una mica més i per convertir-la en una nova activitat popular arrelada en el municipi però també en un referent turístic i de promoció de l'aigua. De fet, on millor es pot fer una fira de l'aigua que a Caldes de Malavella?

Albert Torrent i Amagat

Pregó de la Colla Gegantera

EMÍLIA.- Bon dia a tothom i benvinguts a la III Fira de l'Aigua.
CLAUDI.- Sí , benvinguts i enhorabona a tots els caldencs que amb el seu esforç estan fent que aquesta Fira sigui cada any més gran.
EMÍLIA.- És ben veritat i entre tots farem una Fira tal com Caldes i la nostra aigua es mereixen.
CLAUDI.- Quines ganes tenia que arribés la fira No només per tota la xerinola, sinó per tot el que significa per a nosaltres, que som caldencs de soca-rel!
EMÍLIA.- I tant, Claudi! som romans de la família dels Emilis de la tribu Quirina, i a Caldes en època romana ja hi havia els tres pujols dels quals rajava aigua calenta: el Puig de les Ànimes, el de Sant Grau i el de les Moleres. Vàrem ser els primers en descobrir les qualitats i les virtuts miraculoses de les aigües d'aquest poble. Per tal d'aprofitar-les, les vàrem canalitzar cap a piscines, termes i fonts. També les vàrem començar a envasar en botes i barrils. Nosaltres vàrem ser els primers en fer un aprofitament racional de les aigües de Caldes... i avui en celebrem una Fira!!!
CLAUDI.- I no només perquè la coneguin les noves generacions, ja que és prou reconeguda a tot arreu, sinó també com un homenatge a unes aigües que a l'any 1845 de l'època moderna varen ser declarades d'utilitat pública i de bon principi se'n podia gaudir en els establiments balnearis de Caldes. I més tard s'envasava i es venia a les farmàcies per les seves qualitats medicinals. I ja entrat el segle XX es va començar a comercialitzar i, tot i que en principi s'havien utilitzat diferents noms comercials, tots coneixem els que han perdurat fins l'actualitat. És a dir, l'Aigua Malavella, Sant Narcís, Imperial i Vichy Catalán.
EMÍLIA.- I ara els nostres amics els cap-grossos que també ens acompanyen ens mostraran algunes de les etiquetes que s'han utilitzat al llarg dels anys.
---------- p a u s a ----------
EMÍLIA.- Però bé, una vegada hem refrescat la memòria dels que ja ho sabien i ho hem donat a conèixer als que no n'estaven assabentats, anem pel que hem vingut que és donar el tret de sortida a aquesta III Fira de l'Aigua.
CLAUDI.- Ja tens raó, Emília! avui tenim cercaviles, jocs, tallers, exposicions, tastets termals, jornada de portes obertes als balnearis, concurs de bevedors d'aigua amb gas i per descomptat diferents expositors i paradetes d'artesania... un no parar!
Esperem que el temps acompanyi i que avui l'aigua no ens caigui del cel. Per cert, Emília, com és que no ha vingut la Seclina, no es deu haver adormit, oi?
EMÍLIA.- La nena ha arribat de matinada, però com que dorms com un soc no sentiries ni un porc senglar gratant-te l'orella. Em va dir que havien sortit amb en Maurici i que havien anat al teatre a veure en Pep Bou i l'espectacle de bombolles.
---------- arriben els gegantons ----------
CLAUDI.- Guaita'ls aquests dos! Ara arriben! Nena, quina mala cara que fas, que no has dormit? Ai quin parell!
SECLINA.- És que he anat a dormir una mica tard perquè després de l'espectacle d'en Pep Bou vàrem anar a fer un toc amb la colla, i em va deixar tant impressionada l'espectacle que quan era al llit em semblava que flotava com les bombolles.
MAURICI.- Vols dir que no et varen fer mal les bombolles que et vares prendre després?
CLAUDI.- Què dius, Maurici?
MAURICI.- No res Sr. Claudi, que jo també vaig adormirme una mica tard perquè quan vaig arribar a casa em vaig posar a llegir el segon conte dels gegants i em vaig engrescar tant amb la història del pergamí...
CLAUDI.- Maurici no expliquis el conte perquè la mainada ja el trobaran a la parada de La Colla, i a tu Maurici no et vaig veure a les xerrades que es varen fer ahir a la Casa Rosa.
MAURICI.- Jo ahir vaig anar el matí a veure les titelles a la Plaça de l'Ajuntament i a la tarda la gimcana a la plaça de l'Església. De totes maneres jo ja vaig començar la fira el divendres i vaig anar a la visita guiada i m'ho vaig passar superbé amb els guies ufissials.
CLAUDI.- Ja prou que els conec els guies ufissials, hi ha aquell l'Antònio que fot aquells crits que quant passa per Cal Ferrer de la Plaça em desperta cada vegada.
EMÍLIA.- Però si sòn molt trempats tots, l'Antònio és tan decidit, i la Remei tant treballadora, i en Fonsu , que és tant innocent.
CLAUDI.- Sí, sí, molt bé, però a mi el que m'agrada més són les xerrades i les exposicions que es fan al voltant del tema de l'aigua, i quedo fascinat una i altra vegada per aquest món que pot ser veiem tant senzill perquè es un regal de la naturalesa que ens hem trobat però que en realitat és molt complex i d'això ens en podem adonar amb la importància que se li està donant en tots els àmbits amb la preocupació per la conservació d'aquest element vital per la humanitat. Amb aquesta fira de l'aigua, que any rera any es va consolidant, Caldes fa un pas endavant per a la conservació, protecció i potenciació d'aquest tresor tant preuat que tenim al nostre poble: l'Aigua de Caldes.
EMÍLIA.- Claudi, saps que amb les teves paraules m'has fet rumiar moltes coses i ara veig que darrera dels actes lúdics i festius que conformen la Fira hi ha una tasca solidària que tots els caldencs hem de saber fer arribar i donar a conèixer a tots els visitants que vinguin a gaudir d'aquesta fira, que esperem que siguin molts?
CLAUDI.- Bé, deixem-nos de xerrar, i ara que ja hi som tots farem allò que més ens agrada fer! Ballar i rodar sense parar i tot seguit cap a la Fira a voltar.
TOTS QUATRE .- Visca la III Fira de l'Aigua de Caldes de Malavella.
EMÍLIA.- Claudi, Seclina, Maurici, esteu a punt ?
Vinga grallers... SOM-HI (comença el ball).

entitats

ASSOCIACIÓ ATLÈTICA CALDES

7a. duatló de Caldes de Malavella

L'1 de setembre passat es va celebrar a la zona esportiva la 7a aquatló, que es composava de dues parts: 500 metres de natació (20 vegades la piscina de 25m) i 6 voltes a un circuit de 710m al voltant de les pistes d'atletisme. Hi va haver dues categories: la individual, per a totes les edats, i una altra de mixta (un participant nedava i l'altre corria). Al final, tothom va acabar amb una samarreta, una medalla i un berenar i posteriorment es va fer un sorteig de regals (lots d'embotits, pernils, productes de Vichy Catalán i un dinar a la Fonda Esteba, a Ca l'Oller i a Ca la Manela). La prova va ser un èxit en tots els sentits i esperem continuar-la realitzant en els propers anys.

CLASSIFICACIÓ 7ª AQUATLÓ

Caldes de Malavella / 1 setembre 2007

PARELLES

Clas.	Nom		Temps	Clas.	Nom		Temps
1	MARTA CARRIÓN MANUEL CARRIÓN	N C	23´24	9	VIOLA DURAN PABLO AUSET	N C	33´31
2	MARIXELL FIGUERES LLUIS FIGUERES	N C	25´69	10	SANDRA SOLES ELENA TEIXIDOR	N C	33´43
3	NURIA SOLE ISIDRE MORAGAS	N C	28´21	11	MIREIA LORENZO RODRIGO VELASCO	N C	34´68
4	ANTONIO MARQUEZ JORDI RUIZ	N C	29´27	12	GERARD ROMERO JOSEP GARRIGA	N C	36´69
5	LIDIA SANTACANA ANDREU DOMINGO	N C	31´46	13	GERARD ROMERO SADURNÍ ROMERO	N C	39´53
6	DOLORS FRADERA FRANCISCO PARE	N C	31´55	14	MANEL RODRIGUEZ JOAN FERRE	N C	41´13
7	CARLES GRACIA MAITE PUJOL	N C	31´68	15	CONXITA PEREZ JOSEP MAYANS	N C	41´13
8	BLANCA TORRENT DANI LLINAS	N C	31´68	16	MANUEL RODRIGUEZ SADURNÍ PLANAS	N C	S/T

INDIVIDUAL

Clas.	Nom	Temps
1	BRUNO LOPEZ	26´19
2	ENRIC HERNANDEZ	26´26
3	FLORENCIO LOPEZ	26´58
4	MARÇAL LOPEZ	29´32
5	JORDI MORA	30´05
6	ALBERT BECERRA	30´59
7	ALEX MORALES	32´46
8	CRISTINA MARTIN	32´58
9	MARTA BERNALDO	33´45
10	FRANCISCO DIAZ	34´05
11	MANEL MOLINA	34´12
12	JUAN CARLOS	34´27
13	JOSE ANTONIO DIAZ	34´28
14	ALBERT VIRGILI	35´25
15	JOAN DALEMUS	37´35
16	ANGEL VIÑETA	39´21
17	MARCOS DIAZ	RETIRAT

NUCLI LOCAL DE CALDES DE LA CAL
(Coordinadora d'Associacions per la Llengua)

11 de setembre

La CAL va organitzar l'acte d'ofrena floral al monument en honor als que varen defensar els drets de Catalunya i la democràcia que es va encetar l'any passat. Des de l'entitat vàrem creure bo de continuar la tradició i com que aquest any l'Ajuntament no preveia organitzar l'acte vàrem ser nosaltres els que ens en vàrem fer càrrec. L'acte va tenir la participació d'un bon nombre d'entitats i de persones a títol personal. Creiem de totes maneres que en propers anys, l'acte hauria de ser organitzat o bé per l'Ajuntament o bé per la societat civil caldenca.

Correllengua 2007

El 31 de setembre es va celebrar a Caldes per segon any seguit el Correllengua, una corrua d'activitats que tenen per finalitat reclamar de forma festiva i reivindicativa

la normalitat de la nostra llengua. Enguany els eixos principals eren reclamar la unitat de la llengua, que alguns encara s'atreveixen a qüestionar; l'oficialitat única en tots els territoris; i la fidelització lingüística, incidint en la necessitat que no abandonem el català quan ens trobem amb gent que ens parla amb altres llengües. Animació infantil, cercavila, lectura del manifest, intervenció d'entitats, xocolatada, concert... Tot un dia ple d'activitats per passar-s'ho bé però alhora per reflexionar sobre quin futur volem per la nostra llengua. Agraïm des d'aquí a les moltes empreses, entitats i particulars que ens han donat un cop de mà per endegar totes les activitats. I a tota la gent que va assistir als actes. Per veure més fotos del Correllengua de Caldes, visiteu http://www.cal.cat (aneu a la secció "Nuclis" i trieu "Caldes de Malavella"). Si ens voleu ajudar a fer activitats al voltant del català, ens podeu contactar a la següent adreça: caldes@cal.cat.

Fira de l'Aigua

La CAL, com moltes altres entitats va muntar durant la Fira de l'Aigua una paradeta oferint els productes i materials de l'entitat.

una de freda i una de calenta

9 d'agost, Racó Català

Diverses empreses turístiques espanyoles, agrupades en la Mesa del Turismo (Renfe, Occidental Hoteles, Amadeus, Avis, Hotusa, Iberia, Europcar, Ifema, Air Berlín o Hertz España), han reclamat aquest estiu a la Generalitat que "respectin la cooficialitat de l'espanyol per no perjudicar la imatge del turisme estatal". Els empresaris afirmen que han rebut "nombroses" queixes de turistes espanyols i estrangers i afirmen que l'existència d'aquests idiomes perjudica el turisme. Quins barruts! A veure si encara ens proposaran que posem un rètol al nostre muncipi que digui "Caldas de Malavieja". Quines penques!

30 d'agost, Diari de Balears

Una traductora i intèrpret de berber i àrab al castellà ha denunciat, conjuntament amb l'Obra Cultural Balear, que diversos agents de la Guàrdia Civil espanyola la van "vexar" al quarter del carrer Manuel Azaña de Palma, per haver-los parlat en català. En dirigir-se en català a un agent per entrar al quarter de la Guàrdia Civil per fer una traducció, aquest li va repondre: "A mi no me hables en catalán. Hasta que no hables en cristiano no vas a pasar. Tengo que saber a dónde vas y como no te entiendo -porque hablas raro-, no te puedo dejar pasar. Así que... tú decides!". Aquell dia li va ser impossible parlar amb el capità i hi va haver d'anar l'endemà i la resposta del capità va ser "a mi me parece vergonzoso que seas de otro país y defiendas un idioma que ni siquiera existe, porque unos se lo han inventado y, encima, vienes tú a defenderlo! (...) Lo que me faltaba: una mora catalanista! (...) Si quieres el catalán pues quedaté con él! (...) Sabes que aquí no hay nada que odiemos más como ese maldito idioma y posturas como la tuya!". La noia es va quedar sense la feina de traducció. Calen comentaris?

25 d'octubre, Diari de Balears

El general manager de l'empresa mallorquina de software Orangetech, va enviar a un sol·licitant de treball que s'hi va dirigir en català: "Lamento mucho que escribas en catalán, es una pena que desperdicies las oportunidades". Sí, és clar, parlar la llengua de casa teva és una cosa provinciana i inútil, oi? Quan esperarà aquest home a deixar de parlar el castellà i l'anglès si la llengua de futur és el xinès?

L'EQUIP DE MONITORS/ES DEL CENTRE D'ESPLAI

Aprofitant que aquest any St. Maurici ha caigut en cap de setmana, el Centre d'Esplai Sant Esteve (CESE) hem anat a l'ermita a acampar-hi amb els més grans de la colla, és a dir amb els que ja fan ESO. Vàrem arribar ja quasi de vespre i, un cop muntat l'espai on dormiríem, cap a sopar! Llavors vàrem fer una gran vetllada on no va faltar de res! Ja quasi de matinada ens vàrem decidir a posar-nos a dormir, cosa que no tothom va fer de seguida... L'endemà un cop esmorzats, uns quants varen baixar fins a la plaça de l'Església per tornar a pujar caminant tot acompanyant els hereus Riera... Tot i la pluja, que ens va privar de gaudir del dia, ens ho vàrem passar d'allò més bé.

En l'any al qual aviat entrarem, a part del les activitats de sempre, el CESE celebra el 25è aniversari. Per tot això estem preparant una gran festa que més endavant ja us anirem explicant. Des de aquí volem aprofitar aquestes línies per animar-vos a donar-nos un cop de mà amb el menjar, ja que cada vegada és més difícil trobar persones disposades a col·laborar de manera desinteressada. Agraïm a tots, tant als pares com als nens, la confiança que cada any dipositen en nosaltres, ja que cada vegada som més... intentem fer-ho el millor que sabem però sobretot ho fem amb moltes ganes i molta il·lusió.

Fins aviat!!

CLUB ESPORTIU CALDES DE MALAVELLA

Presentació de la temporada esportiva 2007/2008

El dissabte dia 13 d'octubre a la tarda es va fer la presentació de la temporada esportiva entre dos partits de competició de les categories cadet i júnior masculí, intentant, d'aquesta manera, portar públic als partits dels nostres equips.

En l'acte es varen presentar els 6 equips de basquetbol que aquest any defensaran els colors del nostre Club a les competicions d'àmbit federat i escolar. Com a novetat, destaquem que aquesta temporada la categoria cadet masculí, competirà en el grup "A" del Campionat Territorial de Girona de la Federació Catalana de Basquetbol i que un equip de categoria preinfantil ens representarà als "Jocs escolars".

En primer lloc, es varen presentar el components de cada equip, que varen formar al mig de la pista central del Pavelló Polisportiu. Posteriorment, i durant uns minuts, el director tècnic del Club, Josep Ma. Jou, va informar de les característiques esportives de la temporada i va cedir la paraula al president del Club que va agrair l'assistència a l'acte del públic, va reflexionar sobre la implicació dels socis en la gestió de l'entitat i va demanar respecte per tots els que, des dels diferents llocs on estan, fan que els nostres fills puguin realitzar l'activitat esportiva que els agrada. Després del president, el Regidor d'Esports de l'ajuntament de Caldes de Malavella, Sr Israel Luque, va dirigir en nom propi i de l'Alcalde unes paraules al socis i als jugadors i va manifestar el compromís de la corporació municipal en solucionar el dèficit d'instal·lacions esportives del municipi, a causa del creixement de la pràctica esportiva que s'ha registrat a Caldes en els darrers anys.

El patrocinador del Club

En aquesta presentació es va agrair públicament la dedicació i l'ajuda que en Pitu (Sr. Josep Antonio) ha donat al Club en diverses temporades exercint les funcions de delegat de camp i se'l va obsequiar amb la samarreta "00" del Club.

Posteriorment, entre el jugadors es va sortejar una pilota de bàsquet dedicada pels jugadors de l'Akasvayu i tothom va anar a la terrassa del pavelló a degustar el refrigeri que varen preparar durant l'acte alguns membres de la junta i pares del Club.

Equips de la temporada 2007/2008

JUNIOR MASC: Jugadors: Capdevila, P; Carreras, M; Chaparro, S; Dilmé, J; Guillén, G; López, R; Parramon, X; Rando, E; Rando, I; Rodríguez, A; Rosell, E; Saez, Ll; Entrenador: Sr. Sergi López

CADET MASC: Jugadors: Bellver, M; Buhigas, J; Carreras, P; Cateura, M; Conesa, M; Esteve, G; Navarro, C; Riera, A; Romera, C; Salcedo, E; Tresserras, J; Vilar, A; Entrenador: Sr. Albert Jou

CADET FEM: Jugadores. Chaparro, N; Díaz, A; García, S; Olivas, M; Pizarroso, A; Sala, A; Segura, M; Tomillo, M; Vallejo, B; Viladàs, L; Entrenador: Sr. Alex Toldrà

INFANTIL Masc: Jugadors: Alcaide, I; Aranda, A; Lazaro, A; Llinàs, JM; Lopez, J; Riera, D; Simón, A; Entrenador: Sr. Oriol Carreras

INFANTIL FEM: Jugadores: Ballarín, D; Barceló, A; Blanch, S; Clapés, A; Ferran, C; García, A; González, V; López, J; Modrón, S; Pujadas, Cl; Pujadas, Cr; Romera, I; Tartajo, N; Entrenador: Sr. Aleix Bayçe

PREINFANTIL MASC: Jugadors: Artau, P; Ávila, M; Boya, M; Delgado, J; Gálvez, A; Horta, G; Llinàs, R; Mató, N; Riera, A; Romero, G; Vila, O; Entrenador: Sr. Juan C. Morales.

Aprovació del reglament intern del Club

El 25 d'octubre en assemblea extraordinària que es va celebrar a la sala Annexa a la Casa Rosa, es va aprovar el reglament intern del Club Esportiu Caldes de Malavella, que té la finalitat de regular les

relacions internes entre la entitat i els seus jugadors, entrenadors, assemblea general, junta directiva, comissions, grups de treball i socis. Va estar redactada i aprovada en Junta i es va facilitar amb antelació al socis pel seu estudi i la seva discussió. En no haver-hi cap esmena, es va aprovar per majoria.

Fira de l'Aigua

Com en els darrers anys, el C.E. Caldes va tenir paradeta a la Fira de l'Aigua. El temps va acompanyar i molts nens del municipi es varen acostar per conèixer de primera mà el Club i els colors que en properes temporades, quan surtin de l'Escola Esportiva Municipal, defensaran amb orgull.

Paradeta de la Fira de l'Aigua

En vista de l'èxit, del tradicional, si encistelles és per tu, on els participants proven sort i s'enduen una pilota, el futur del bàsquet a Caldes està garantit. El Club va presentar també diversos articles que varen tenir gran èxit, com la canellera amb el logo del Club, els penjadors pilota i les xapes-insígnia.

L'equip de monitors/es del Centre d'Esplai

NOTA: El Club vol agrair especialment, la col·laboració que alguns jugadors del Club fan com a ajudants de taula i àrbitres en categories inferiors. D'aquesta manera, ajuden al correcte desenvolupament de les activitats de competició.

CFSF CALDES DE MALAVELLA

Un any més, i amb el vostre suport que any rere any ens heu anat donant amb la vostra participació, el CFSF Caldes tornarà a organitzar actes per La Marató de TV3 del proper 16 de desembre, aquest any dedicada a les malalties cardiovasculars.

Aquest any, posarem a la venda samarretes a diferents establiments del poble a un preu de 5 euros.

Els establiments seran els següents: Fleca Marí, Pom de flors, Termal Cafè, Pub Tèrmic, Estanc Caldes, Llibreria Solés, Portes Malavella, Bodegues Catalanes, Ferreteria la Selva, Biblioteca de Caldes, Can Tau, Mercè Perruqueria, Ørroba, La Paradeta, El Rebost de la Bruixeta, Pub Senator, El Petit Fornet, La Casa Rosa, Farmàcia Folch-ecoceutics, Cal Nap, Ca la Manela, Can Perxacs, Calçats Valentí, Perruqueria Canaleta, Ca La Pilar, Merceria Mª Angels, Bar Restaurant L'Òstia, Oficina de Turisme, Ajuntament de Caldes. Ho trobareu a partir del 16 de novembre.

El CFSF Caldes està preparant activitats pel dia 16 de desembre tant pels grans com pels més petits de la casa, que podran trobar diferents activitats com el mural "la mà per La Marató", diferents jocs de taula i l'espectacle infantil Un parell de nassos. Les activitats començaran a les 10 del matí i l'espectacle, a les 11.

A la tarda continuarem els actes per La Marató amb la tradicional Quina per La Marató, a partir de les 5.

Tots aquests actes es faran al gimnàs de l'escola CEIP Sant Esteve.

Us donem les gràcies pel vostre suport i us esperem a tots el 16 de desembre amb la samarreta de La Marató.

Per a més informació, veieu-ne els programes a part.

CLUB PATÍ CALDES

La quarta temporada al Club Patí Caldes ja ha començat i us podem dir que la cosa va sobre rodes. Mantenint-nos ferms amb els nostres objectius de formar als nostres nens i nenes en els valors universals de l'esport, a divertir-se practicant-lo i, juntament amb els pares, fer que se sentin que tots som i formem part del Club, hem començat a rodar en les tres modalitats esportives del nostre Club :

ESCOLA DE PATÍ: L'activitat de la iniciació al patinatge està adreçat a nens i nenes a partir de P3 que vulguin aprendre a patinar. El material (patins i proteccions) el proporciona el Club. L'activitat es fa els dilluns i el dimecres per a les dues escoles de Caldes, amb un entrenador, en Josep Vidal, i amb una monitora, la Carme Malagelada. Pels pares que ho vulguin, es recullen el nens a les classes, se'ls dóna el berenar i se'ls posen els patins. La facilitat que tenen d'equilibri sobre les 4 rodes és digne de veure.

LA SECCIÓ D'HOQUEI PATINS: Ja hem començat amb la Lliga en la categoria de Pre-Benjamins i en la Segona Catalana. L'entrenador dels dos equips, en David Cañón, ens augura una molt bona temporada. L'Escoleta de Primer i Segon any, amb el seu entrenador, Josep Vidal, molt aviat podran mostrar la seva destresa amb l'estic i la pilota a la pista en les diferents trobades d'escoles que es faran al llarg de la temporada.

LA SECCIÓ DE PATINATGE: Aquesta temporada, dirigits per les nostres entrenadores Gemma, Aida i Míriam. Tenim dos grups, les nostres magnífiques patinadores que ja han començat els campionats i festivals, a qui els espera una molt bon any ja que estan treballant de valent, i l'altre grup, format per les nenes que l'any passat van aprendre a patinar, s'estan iniciant a la pista per començar a aprendre les bases del patinatge artístic.

El cap de setmana del 15 i 16 de desembre el Club ha organitzat un CAP DE SETMANA SOLIDARI SOBRE RODES.
El dissabte es fa una sortida amb autocar a Vilanova i la Geltrú, seu de la Festa-Torneig Joan Petit 2007. La Festa-Torneig d'hoquei patins Joan Petit està adreçat a nens i nenes de 3 a 6 anys per fer l'homenatge a aquells nens i nenes que lluiten, com ho va fer en Joan Petit, contra un rival tan difícil com és el càncer infantil. Tots els Joans que estan als hospitals fent tractament o a casa seva esforçant-se per fer una vida normal, saben que els equips de metges oncòlegs estan preparant la millor tàctica possible per guanyar cada nou partit que disputen i que no estan disposats a llençar mai la tovallola. De cada nou partit els metges en treuen noves experiències per a preparar el proper i amb un objectiu ben concret: vèncer el càncer. L'esforç que fan molts nens que entrenen tot l'any, i que tenen com a desig jugar partits de veritat, és l'esperit que pot donar continuïtat i força a lluitar a tots els nens que tenen l'il·lusió de jugar. Aquests nens fent esport es fan grans i fan el seu petit i important homenatge a tots els Joans Petits que lluiten per créixer. Jugar aquest torneig és entendre que per sobre dels resultats hi ha coses més importants. L'hoquei és un esport d'equip i contra el càncer hi hem de lluitar en equip. Estic segura que com tots els Joans Petits, no donarem mai el partit per perdut. Força Joans Petits! www.joanpetit.net
El diumenge 16, dins els actes de la Marató de TV3, es farà el tercer Festival de Patinatge i la presentació dels Equips d'Hoquei. Es farà el sorteig d'una magnífica panera els diners de la qual es destinaran a la Marató. Us esperem a tots!

Us recordem que tenim loteria de Nadal amb el número **58.828.**
Per veure'n més i seguir-nos de prop: **www.clubpaticaldes.org.**

Equip d'hoquei prebenjamí

COLLA GEGANTERA

La Colla Gegantera presenta el segon número de la col·lecció Coneguem els gegants dins de la Tercera Fira de l'Aigua

Foto de conjunt

La Colla Gegantera de Caldes va voler participar activament en la tercera edició de la nostra Fira, la Fira de l'Aigua. Amb una magnifica interpretació a càrrec dels nostres gegants i capgrossos, acompanyats pels Grallers Escaldats i amb la col·laboració del Grup de Teatre van inaugurar la Fira.

A més a més, amb el suport de la Generalitat de Catalunya, la Diputació de Girona i l'Ajuntament

Portada del llibre

de Caldes de Malavella, la Colla Gegantera va presentar el segon número de la Col·lecció Coneguem Els Gegants. Aquest segon número ha estat escrit per l'Anna Macias i Ramon, il·lustrat amb els dibuixos de l'Albert Casanovas i amb un magnífic pròleg a càrrec de Marcel Vila.

En el segon número es relata la història dels capgrossos i del cavall, envoltada d'un petit misteri que és resolt al final del conte amb la col·laboració de tots els membres de la família gegantera. D'aquesta manera facilitem a la mainada i als pares i a tothom que li agradi aquest món, que coneguin l'origen i els identifiquin pel nom tots els elements de la Colla Gegantera, molt populars al nostre poble. A continuació podeu veure'n un trosset.

En Claudi estava desesperat i l'habitació potes enlaire.

-Què passa? -li van preguntar.
-Que s'acosta l'hora de la cercavila i no el trobo.
-A qui no trobeu, Claudi? -van preguntar al mateix temps els dos soldats.
-Ai, l'Emília!
-Heu perdut l'Emília? -ara sí que els dos soldats estaven ben desorientats, no entenien res.
-No, gamarussus! Que no veieu el que em falta?

L'Octàvius, conegut també com en Vinus pel seu nas vermell, venia de donar menjar al seu cavall Titus. Amb en Titus havia comandat totes les expedicions de carros d'àmfores d'aigua de Caldes que s'enviaven arreu de l'Imperi Romà, i els va dir:

- 11 -

Una de les pàgines

Durant tot el diumenge de la Fira, a la paradeta dels gegants, es podia comprar el llibre a un preu popular i aquells que encara no tenien la col·lecció, podien adquirir els dos llibres i la carpeta del col·leccionable a un preu molt interessant. A més, l'Anna i l'Albert, l'escriptora i el dibuixant, van dedicar els contes a tots aquells que el van comprar a la paradeta.

L'autora del llibre, l'Anna Macias i l'il·liustrador, l'Albert Casanovas

La paradeta de la Colla Gegantera dins la Fira de l'Aigua

Se n'ha fet donació a les dues escoles del nostre municipi, a la Llar d'Infants, a les Germanes Hospitalàries i a la Biblioteca Francesc Ferrer i Guàrdia. L'Agrupació de Colles Geganteres de Catalunya i la revista del Món Geganter ens ajuden en la seva difusió i venda i també s'ha fet arribar a les biblioteques de la nostra comarca. Les llibreries del poble s'han ofert per vendre el llibre desinteressadament per col·laborar amb aquesta iniciativa i fer que no es perdi i, des de la Colla, continuarem amb la comissió de venda per a les sortides als municipis d'arreu de Catalunya per fer-los arribar a tothom

El llibre es pot adquirir a les llibreries de Caldes, Solés i Tau, a l'Oficina de Turisme de Caldes i a Cassà, a la Llibreria Dalmau i a Ca la Tàlia.

Amb l'arribada de la tardor, la temporada de la Colla ja s'acaba. El diumenge 21 d'octubre passat vam celebrar la cloenda amb una arrossada a Sant Maurici i pels nostres seguidors, l'últim dia que podreu veure els gegants aquest any, és el proper 10 de novembre que participarem en els actes de la Corferia de l'Aigua a Caldes de Malavella i a la tarda a la Fira de la Ratafia a Santa Coloma.

Si voleu saber més coses de la Colla Gegantera podeu consultar el nostre web, que s'actualitza contínuament: **www.caldesdemalavella.cat/gegants**

ASSOCIASIÓ DONES PER CALDES

Tal i com vàrem decidir en el seu moment, L'Associació ens reunim mensualment i aprofitant la ben entesa fem un sopar. D'aquestes trobades en sorgeixen moltes idees, iniciatives i noves propostes, que si bé no totes és possible portar-les a terme, les que per majoria s'aproven es tiren endavant. A continuació us detallem les darreres que s'han o s'estan realitzant:

20 de setembre.

Taller de rehabilitació

S'inicia el taller de rehabilitació, amb l'objectiu de millorar el cos i la ment mitjançant tècniques de respiració, relaxació, visualització, concentració, estiraments, xi-kung i exercicis suaus. Aquest taller l'imparteix el psicòleg i fisioterapeuta Fèlix Garabieta, i es realitza tots els dijous de 19'30 h fins a 21 h. Vista la demanda d'assistència obtinguda, la previsió és que la durada del curs s'allargui fins el mes de juny de 2008, per tant, encara teniu possibilitat d'apuntar-vos-hi.

Curs de dansa del ventre

Coneguda també com a Dansa Oriental és una de les danses més antigues del món. A més de constituir un exercici físic divertit, té una dimensió terapèutica i espiritual. És la dansa de l'energia femenina perquè reconcilia la dona amb el seu propi cos, començant pel ventre que és el lloc sagrat. És una font d'energia, creativitat i feminitat que actualment ofereix molts beneficis per a tots aquells que la practiquen: desbloqueig de tensions i emocions, estimulació del sistema circulatori, alliberament d'energia...

Taller de rehabilitació.

Sortida la Parc Natural del Montseny

Visitant la Fira de Sant Hilari de Sacalm

Taller de remeis casolans.

Les classes són setmanals i van a càrrec de l'Alejandra Undurraga.
Durada del curs: de setembre de 2007 a juny de 2008.
Horaris a escollir: dimarts de 8'45 a 10 h, dimecres de 18'30 a 20 h. o dijous de 9'15 a 10'45 h.

23 setembre.

Sortida al Parc Natural del Montseny

Caminar per la muntanya a l'aire lliure, descobrir la natura en sí mateixa, compartir moments màgics amb els amics, sempre són experiències enriquidores, és per això que varem anar pels boscos de Viladrau on, entre d'altres coses, ens van ensenyar les plantes remeieres de la zona i varem escoltar llegendes de bruixes
I visitant la Fira de St. Hilari Sacalm

28 setembre.

Taller remeis casolans mitjançant els elements líquids

La utilització d'aquests remeis és tan antiga com la pròpia humanitat. De manera empírica, segons s'experimentava la seva eficàcia, s'afegien al receptari i de manera oral es transmetien a les següents generacions.
Preparats amb els elements existents propers a nosaltres que trobem a la terra i a l'aigua, que són a la nostra llar i que, freqüentment amb l'ajuda del foc, utilitzem per guarir certs trastorns, millorar simples malalties, alleugerir certs patiments o disminuir la sensació de dolor.
Aquest taller va anar a càrrec del Dr. Xavier Uriarte, metge naturista i va comptar amb una gran assistència de públic.

29 setembre

Taller d'Art-Teràpia

En aquest taller volem interpretar cada una de les nostres creacions, a través dels colors i la simbologia personal i gaudir incorporant els descobriments que anem fent de un mateix als diferents nivells: físic, energètic, emocional, mental i espiritual.
El color és una vibració energètica, de comprensió i treball en la consciència d'un mateix. Si creix la nostra consciència, dissolem la negativitat i augmenta la nostra energia,

Paradeta de la Fira de l'Aigua

la nostra llibertat i el nostre benestar.
L'imparteix la Roser Beltran en quatre sessions (29 de setembre, 27 d'octubre, 24 de novembre i 15 de desembre de 2007)

Fira de l'aigua

L'Associació va participar activament en l'edició de la 3a. Fira de l'Aigua amb una taula informativa sobre les activitats de l'Associació, així com dels materials que hem après a fer en els diferents tallers.

Les properes activitats previstes, on us esperem a totes... i a tots, són:

9 novembre

Cinema-Col·loqui

A les 8 de la nit, al teatre-cinema, Una mirada d'amor d'Elisabeth Kübler Ross,.
Què ens ensenya la pel·lícula sobre la vida, la mort, i el dol?, a càrrec d'Alba Payàs Puigarnau, Responsable del Servei de Suport al Dol de Girona

25 novembre

Dia Internacional contra la violència en vers la dona

A 2/4 de 7 del vespre, Acte de l'encesa d'espelmes en record de les víctimes, lectura d'un manifest i, a continuació al treatre-cinema municipal, *Dones sense por*, narracions en veu i saxo, interpretat per l'Adelaida i en Jordi, de Delícies.

1 desembre

"Dones en transició"

A les 8 de la nit, a la sala annexa de la Casa Rosa, conferència sobre el reconeixement de la decisiva aportació del moviment de les dones en la construcció de la nostra societat democràtica, i del valor dels seus principis per avançar en una societat més igualitària i una humanitat lliure.
A càrrec de la Dra. Mary Nash, Catedràtica d'història contemporània a la Universitat de Barcelona, directora del Grup de Recerca Consolidat Multiculturalisme i Gènere. Creu de Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya (1995), habitual col·laboradora de revistes científiques i fundadora de la Associació Espanyola d'Investigació de la Historia de les Dones.
Ha escrit diverses obres sobre els moviments de la dona: "Dones en Transició", "Mujeres en el mundo", "Rojas. Las mujeres republicanas en la Guerra Civil", "Inmigrantes ante nuestro espejo ".

Bones Festes i Bon Any Nou, Ple d'Igualtat i Solidaritat!

L'associació posa en marxa un sistema

d' INTERCANVI DE SERVEIS
ENTRE DONES

per tal de fer-nos la vida més fàcil, ajudant-nos entre nosaltres, oferint el que podem o sabem fer, a canvi d'allò que no sabem o que no podem fer, sense que hi hagi intercanvi monetari.

Exemple d'un possible intercanvi: demandes que et facin un cangur i, a canvi tu li faràs un acompanyament amb vehicle....

Si estàs interessada en intercanviar serveis entre dones, posat en contacte amb nosaltres al telèfon 629 975 273

o bé a:
donespercaldes@hotmail.com

AAVV DE FRANCIAC

Tradicions

Acabem de passar Tots Sants. En el món rural conservem la tradició d'anar a Fires per aquesta diada.
Mercats i Fires exposen els seus productes, dins i fora del recinte. Tots els racons s'omplen de centenars de persones que transiten amunt i avall fent el tafaner. Els peus, (presoners d'unes sabates empolsades o enfangades, depenent de l'any) queden oprimits i dolguts per les hores que avui passejaran.

Els més joves també van a Fires, això si, ells simplifiquen el recorregut. La gran majoria s'estan a barraques!
Però tan se val! Es una costum que no s'ha de perdre...
El nostre municipi, el segon cap de setmana d'octubre també va viure la seva fira: la Fira de l'aigua. Nombrosos foren els actes que guarniren aquesta festa, com també ho fou l'assistència. Pels pocs anys de vida que té, no se la pot considerar tradició. Però si es continua en aquesta línea, amb gent amb empenta i ganes, te bon pronòstic...
Tradició i il·lusió és el que empeny als franciaquins a preparar una nova Festa Major. El tercer cap de setmana de setembre, Franciac s'omple d'amics, veïns i familiars disposats a compartir tres dies de festa.
Enguany, però, l'home del temps, anunciant arreu xàfecs, tempestes... ens va posar la por al cos. L'únic sopluig que teníem eren les banderetes que guarnien la pista.
Finalment, però, Sant Mateu i Santa Clara devien intercedir per nosaltres i la pluja s'esvaí.
Va acabar essent una vegada més, tres bons dies de Festa!
Aquesta comissió no es cansa d'agrair la vostre presència. Encara que uns l'organitzin, som tots plegats qui l'hem de viure; donar-li forma, color i calor.
Així i amb 125 anys de Festa ininterrompuda, és com uns actes festius es poden convertir amb tradició! Cordialment,
AA.VV. de Franciac

...us recordem

que la data de presentació de textos pel proper número de l'Aquae serà el 31 de gener de 2008. L'extensió dels textos no pot superar les 600 paraules amb un màxim de dues fotos. Si voleu publicar més fotos, penseu que el text haurà de ser més petit.

Podeu enviar el material a través de l'adreça de correu electrònic aquae@caldesdemalavella.cat. Si teniu cap dubte, podeu fer consultes en aquesta mateixa adreça o trucant al telèfon 627887765.

DES DE LA PARRÒQUIA...

Hem començat un nou curs catequètic a la parròquia, superant les previsions de nois i noies que han començat el procés d'iniciació cristiana i també dels qui continuen en l'etapa de seguiment (post-Comunió). Això ha comportat la incorporació de nous catequistes per acompanyar els diferents grups. Des d'aquí vull valorar i agrair el servei i dedicació desinteressats de tots i totes les catequistes.

El procés catequètic acostuma a començar quan els infants compleixen els 7 anys d'edat. A Caldes també oferim la possibilitat de fer-ho prèviament amb un curs que anomenem de "desvetllament religiós" en el qual enguany tenim un parell de participants amb la seva catequista.

Després dels dos cursos d'Iniciació Cristiana ve l'etapa de Seguiment, amb dos cursos també. Els que fan Seguiment, enguany podran participar a la Trobada diocesana d'aquesta etapa que es farà a la Cellera de Ter el 20 d'abril de 2008. Una trobada a l'estil de la que es va fer fa dos anys aquí a Caldes, a la Font de la Vaca, plaça de l'església i Rambla Recolons, principalment. Hi participen nois i noies de les diferents parròquies del bisbat amb els seus catequistes i s'hi convida també pares, germans i altres familiars.

Quan es compleixen 11 anys es comença l'etapa de Professió de Fe (Comunió Solemne o "2a Comunió", con s'anomenava abans) de dos cursos de durada. La Professió de Fe l'acostumem a fer la nit de Pasqua, durant la celebració de la Vetlla Pasqual. L'any passat hi vam tenir, a més, el Baptisme d'una adulta.

Finalment la Confirmació és a partir dels 13 anys. Els humans no podem viure sense signes. L'abraçada i el somriure, una llàgrima o una manyaga, un silenci, una trobada o una festa... són signes que ens remeten a realitats del cor. Ens fan adonar de coses que sovint no sabríem expressar en paraules. La comunitat cristiana també els té i els necessita, els signes. Ho són els sagraments, signes sensibles i eficaços a través dels quals se'ns dóna la vida divina.

La Confirmació és un d'aquest signes sensibles i eficaços. Els mateixos Apòstols reberen l'Esperit Sant a la Pentecosta per anunciar a tothom "les grandeses de Déu" (Cfr. Ac 2,11). Al llarg dels segles, l'Església ha continuat vivint de l'Esperit i comunicant-lo als seus fills. El qui és confirmat s'arrela més profundament en la seva condició de fill de Déu, queda unit més sòlidament a Crist i a la seva Església, és enfortit amb els dons de l'Esperit Sant i rep una força especial per a ser testimoni de la fe enmig del món.

El sagrament de la Confirmació és un regal que Crist ens fa. No el podem passar per alt. Ésser confirmat és un deure de tot cristià, exigible per a importants moments de la nostra vida en la comunitat eclesial, com ara celebrar el matrimoni o altres sagraments, o bé ésser padrí o padrina de baptisme o de confirmació. Ser confirmat és un do i un deure.

Des de fa dos anys, un bon grup de joves grans i d'adults d'arreu del bisbat que no foren confirmats en l'adolescència han anat responent a la crida a preparar-s'hi. Enguany tornem a fer la proposta d'acollir aquest do, que cada dia enforteix en els creients la decisió de seguir Jesús i de viure a fons el seu Evangeli. La preparació serà les setmanes de la propera Quaresma i Pasqua, per ésser confirmats el diumenge de Pentecosta a la tarda, a la Catedral.

Salvador Gras i Cabutí, rector.

UE CALDES

Finals d'octubre: la UE Caldes fa un mes i mig que ha començat la competició de futbol onze i un mes justet pel que fa als més petits, prebenjamins i benjamins de futbol set.

Els resultats, de moment, acompanyen: líders de Segona Territorial els del primer equip, amb sis partits guanyats i un d'empatat, i quarts i sisens en les seves lligues alevins i infantils, ambdós amb quatre partits guanyats i un de perdut.

Resultats diversos pels més petits: molt bé els prebenjamins que han guanyat els dos partits jugats, bé els benjamins A amb dos guanyats i un de perdut i pobres resultats pels benjamins B que, malgrat els seus esforços compten els tres partits jugats com a derrotes... ja reaccionaran.

Començaven aquesta temporada 2007-2008 el dia 1 de setembre amb la presentació dels equips que formen enguany la nostra entitat, acompanyats pels cadets de la UE Caldes – Vilobinenc, que ha acollit sis jugadors del nostre club que no tenien equip aquest any... (en el nº19 de l'Aquae ja explicàvem les circumstàncies que no ens han permès fer equip de cadets ni juvenils). Agraïm a aquest club, al Cassà UD i al Llagostera UE que hagin volgut que jugadors formats a la UE Caldes poguessin jugar enguany amb ells, davant la impossibilitat de fer-ho en el nostre poble.

En la presentació d'aquesta temporada vàrem comptar amb la presència del nostre alcalde, Joan Colomer i el suport del regidor d'esports, Israel Luque que, per motius personals, no ens va poder acompanyar aquell dia. Varen ser amb nosaltres, així mateix, representants dels patrocinadors del nostre club: Central de Finques 2, Can Quim, representant al futbol base i Promocions Viñas i Vichy Catalán, que aquest any patrocinen el primer equip. Així mateix vàrem gaudir de la col·laboració de l'Altell, la ràdio municipal, que va retransmetre en directe l'esdeveniment i el partit de futbol disputat tot darrera. En Josep Delemus i l'Anna Vilar als micros, amb l'assistència tècnica d'en Jesús Bartomeu feren possible que aquesta presentació pogués ser seguida per tot el municipi... La retransmissió en directe del posterior UE Caldes – CF Arbúcies (5-0) va córrer a càrrec, d'una manera, dient-ne, peculiar si bé seriosa, de Pere Oliveras i Gerard Sarrà.

Reptes per a aquesta temporada: en futbol base, els mateixos que hem tingut des que ens férem càrrec del club: formar persones a través de l'esport, que els nostres jugadors es diverteixin entrenant i jugant, perdin o guanyin, que estiguin bé dins la nostra entitat i que evolucionin dins el futbol, l'esport que els agrada. Pel que fa al primer equip, una temporada més el gran repte es assolir l'ascens de categoria que ja fa temporades que rondem. De moment s'està en el bon camí, a finals de maig esperem celebrar-ho.

Junta Directiva de la UE Caldes

CLUB DE VOLEIBOL JOVES DE CALDES

Amb il·lusió i ganes de jugar, el Club Voleibol Joves de Caldes inicia una nova temporada. Enguany hem de celebrar que hem augmentat els equips i ja som quatre, un equip cadet, dos juvenils i l'esperat equip sènior que dóna sortida a les noies que volen seguir gaudint i practicant el voleibol en l'etapa adulta.

Sabeu el que són els blocs, remats, recepcions, fintes? Són conceptes que formen part de l'espectacle del voleibol i dels quals tots els vilatans de Caldes podeu gaudir. És un joc fonamentalment d'equip amb molt poc contacte físic amb les rivals i que pot arribar a ser molt emocionant, no hi ha empat, sempre hi ha un guanyador.

Equip cadet

Aquesta temporada, els nostres equips juguen a casa els dissabtes cada quinze dies. En els comerços de la població hi pengem els cartells on s'anuncia el dia i hora dels partits. Habitualment l'equip cadet juga a dos quarts d'una, el juvenil B

Equip sènior

Equip juvenil A

(15-16 anys) a les 4 de la tarda, el juvenil A (16-17 anys) a les 6 de la tarda i les sèniors, a les 8 del vespre.

Des del Club de Voleibol Joves de Caldes volem agrair un cop més les petites empreses i comerços que gràcies a les seves aportacions fan possible que jugar a volei sigui una realitat a Caldes.

Les últimes ratlles són per convidar-vos a tots a veure els partits i compartir amb nosaltres les emocions d'aquest esport.

Equip juvenil B

ASSOCIACIÓ DE XARXA DE DONES DE CALDES

Primer any de l'Associació de Xarxa de Dones de Caldes

En aquest darrer número de l'any de l'Aquae, volem fer un recompte de les activitats fetes durant aquest primer any de la nostra associació Xarxa de dones de Caldes

Presentació i xerrada sobre malalties de les dones

Després del l'acte de presentació, vàrem fer una xerrada sobre Dona i Salut a càrrec de la metgessa Izabella Rohfs. El tema que va exposar va ser molt interessant. Les diferències biològiques entre homes i dones, les malalties més freqüents en les dones: tots els dolors, malalties osteoarticulars, les migranyes, les anèmies, els trastorns de tiroides. Aquestes malalties, entre d'altres són fruit, per un costat, d'una biologia i fisiologia diferent a la des homes, i per altre, per la manera com vivim i pels rols que la societat ens atorga... El seu discurs va ser molt planer a l'abast de tothom, la qual cosa va fer que la gent participés molt, amb força interès, fent preguntes i exposant les seves experiències. La sessió es va fer curta i es va demanar poder ferne una altra . Cosa que farem.

Taula rodona amb els grups polítics, paradeta de Sant Jordi i cinefòrum

Unes setmanes abans de les eleccions municipals vàrem creure oportú fer una taula rodona amb les agrupacions polítics que es presentaven, sobre polítiques socials i d'igualtat, va ser un repte per a nosaltres, com a associació ens vàrem donar a conèixer, a un públic més ampli i heterogeni, aquesta iniciativa va crear un caliu polític, i va donar peu a que tots les agrupacions polítiques que es presentaven reflexionessin, pensessin i es definissin sobre el tema dels plans d'igualtat i polítiques de dones entre altres.

Per Sant Jordi vàrem muntar la parada a la plaça de la Selva com moltes altres entitats.
A l'estiu vàrem fer dues sessions de cine-fòrum. Una de les projeccions de les pel·lícules va ser Las mujeres de verdad tienen curvas. La Maite de Agorreta i la Mercè Otero van dinamitzar el debat, que va ser interessant, amè i participatiu.

El POUM i la dona

Davant la previsió de l'aprovació del POUM (Projecte d'Ordenació Urbanística Municipal), vàrem pensar que seria interessant fer un taller sobre urbanisme que ens va facilitar l'Institut Català de les Dones, per tal de reflexionar sobre espais on desenvolupem les nostres activitats quotidianes, habitatges, transports, equipaments públics... i posteriorment poder participar en el debat municipal amb més eines i coneixement i fent aportacions al POUM del nostre poble.
Va ser una sessió llarga però molt interessant, amb força participació, sobre un tema que en principi podia semblar feixuc i portat per experts, però va ser molt fàcil poder-hi participar. Realment ens va donar eines per entendre més aquest món El resultat del taller el farem públic properament

Taller d'esquena i Fira de l'Aigua

L'última activitat que hem organitzat ha estat el taller d'esquena, quatre sessions de dos caps de setmana on la Luisa Esteve, fisioterapeuta i psicomotricista i la Rossana Fenochi, terapeuta corporal, psicomotricista i tècnica en pilates, han fet una introducció a la consciència corporal, mitjançant el moviment corporal lliure, i una introducció a l'ergonomia de l'esquena, amb les implicacions emocionals que comporta i també exercicis pràctics sobre la incontinència urinària. Ha estat un tastet, ja que seria interessant poder fer una sessió setmanal. Hem après coses i ens ho hem passat molt bé.

Sessió de dansa el dia de la presentació de l'entitat.

Hem participat en la Fira de l'Aigua de Caldes, amb una parada on vàrem exposar llibres interessants per les dones, fins i tot teníem algun llibre de la premi Nobel d'enguany Doris Lessing, pionera del feminisme. Cal agrair la col·laboració de la Biblioteca de Caldes. També va ser la nostra intenció aprofitar aquest acte per apropar-nos a dones immigrants del nostre poble, d'Hondures, del Perú i del Marroc, La Cenia, la Justina i la Naima, ens varen fet uns plats típics del seu país, molt bons que vàrem poder provar la gent que va voler . Mentre la Fatu ens va fer trenetes a les nenes i dones que es varen apropar.

Activitats properes

El 25 de novembre és el dia internacional contra la violència de gènere. I hem organitzat pel 24 dissabte les 6 de la tarda al Casino una xerrada sobre el tema. Intervindran l'Amparo Ardanuy Cofundadora de la Plataforma de Dones de Blanes, l'Anna García Educadora social del Servei de suport psicològic de Blanes i Carme Guasch psicòloga del mateix servei. A principi de desembre (falta concretar-ne els detalls), organitzarem una sessió sobre l'autoestima dirigida per l'Anna Guitart , psicòloga.

Balanç i projectes de futur

Amb aquestes activitats que hem portat a terme estem treballant diversos objectius que ens hem proposat com associació: crear un espai de trobada on les dones puguem expressar i intercanviar les nostres inquietuds i iniciatives; sensibilitzar-nos i conscienciar-nos sobre temes varis i de la dona i participar activament en la nostra comunitat, fent propostes per anar avançant en polítiques d'igualtat.
Tenim un altre objectiu previst: ofe-

Un dels actes organitzats.

rir informació i suport a les dones que vulguin i ho necessitin. És evident que en el primer any ens hem de donar a conèixer, i així ho hem fet, però ara ja és el moment de tirar endavant aquest objectiu, de servei i suport a les dones. Per tal de poder-lo portar a terme, entre altres coses, necessitem un petit local , i és per això que demanem a l'Ajuntament de poder disposar d'un petit espai. Som conscients de les dificultats que pateix el nostre municipi en aquest sentit, però esperem que properament es trobi alguna solució .
Si alguna de vosaltres esteu interessades a formar part de la nostra associació i de participar-hi, us podeu posar en contacte amb l'Angelina Llinàs (**tel. 972 47 02 36**) o enviant un e-mail a:
xarxadedones@hotmail.com
Com més serem més hi aportarem!

Xarxa de Dones de Caldes de Malavella

AMPA del CEIP La Benaula

L'AMPA del CEIP la Benaula aquest any ha crescut amb concordança amb l'escola. Som una vintena de pares i mares molt enrotllats, amb ganes de treballar i fer coses per ajudar a tirar endavant i millorar el centre. Treballem per grups o comissions i estem en contacte amb l'equip directiu del centre, per tal d'ajudar-nos mútuament.

Ara, un cop explicada una mica l'evolució de l'AMPA per aquest nou curs, passem a exposar les activitats extraescolars que es duen a terme aquest any ja que l'increment de cursos i d'alumnes ens hi ha portat.

Després de parlar-ne i a causa dels bons resultats de les activitats realitzades per les monitores del menjador, es va arribar a la conclusió que no calien activitats al migdia. Per tant, calia cobrir només les tardes. L'activitat que oferta l'AMPA és l'anglès el dilluns, l'Ajuntament oferta escola esportiva amb psicomotricitat el dimarts i el dijous i el dimecres, el Club Patí oferta escola de patí. Amb això tenim quatre dies coberts i el divendres lliure. Tot això després de fer enquestes i valorar les necessitats generals dels pares.

Hem de dir també que el dia 14 d'octubre vam estar presents a la Fira de l'Aigua organitzada per l'Ajuntament de Caldes, amb un estant on s'hi feien moltes activitats. Al llarg de tot el matí, els nens i nenes podien venir a visitar-nos i fer tallers de collage, vam fer un mural molt gran; tallers de pintura; i explicàvem contes. A part vam obtenir una col·laboració excepcional per part dels pares i mares que ens van portar infinitat de coques ben variades per poder vendre-les. També disposàvem d'una bona cafetera per a fer cafès i vam vendre molta loteria de Nadal. Per cert, qui no n'hagi comprat que ho faci perquè de ben segur que tocarà...

Bé, per acabar, animem els papes de la Benaula a col·laborar amb l'AMPA, i els comuniquem que ben aviat tindrem el web al dia, dins del web del CEIP La Benaula.

Fira de l'aigua.

AMPA del CEIP Sant Esteve

En aquest darrer curs, des de l'AMPA, hem treballat molt intensament per posar en marxa un ambiciós programa de reciclatge de llibres que d'entrada ha obtingut uns resultats molt prometedors. El projecte pretén un consum més racional dels llibres i material de text reduint significativament les despeses familiars amb l'abaratiment del cost dels llibres i també l'estalvi de recursos des del punt de vista mediambiental. Des del punt de vista educatiu, el pla fomenta la responsabilitat i la cura del material didàctic per part dels alumnes, la cohesió social i l'equitat educativa.

Els bons resultats obtinguts no són fruit de la casualitat. L'estalvi que representa acollir-se al pla de reciclatge per a un alumne de primer curs és de 30 euros, a segon curs ja representen 40 euros; en el tercer, cinquè o bé sisè curs s'estalvien fins a 100 euros i el curs més avantatjós és quart, amb un possible estalvi de fins a 125 euros.

El bon funcionament del projecte es basa en l'oferta i la demanda. S'abonen 3 euros per cada llibre cedit en bon estat sempre que tingui demanda i el cost per cada llibre que es vulgui reutilitzar és de 4 euros. En aquest primer curs, un total de 37 alumnes han reutilitzat 161 llibres i esperem que de cara al nou aquestes xifres augmentin considerablement. Ja ho sabeu, si voleu acollir-vos al nou programa de reciclatge de llibres només cal que recordeu als vostres fills que tinguin cura de conservar els llibres en bon estat per tal de poder ser reutilitzats en el curs següent. Des de l'AMPA us mantindrem ben informats sobre quins passos heu de seguir per tal de poder beneficiar-vos-en.

La biblioteca amb els nous jocs adquirits.

Paral·lelament, l'AMPA ha gestionat una subvenció que la Generalitat atorga als centres que fomenten i practiquen un pla de reciclatge de llibres. La nostra gestió ha reportat a l'escola 4.687 euros que, sumats a la resta de donacions de l'AMPA que , no cal dir-ho, han estat molt ben rebudes, s'han destinat a la compra de material didàctic complementari per les aules i a l'adquisició de material d'equipament divers (l'aula de música, per exemple, ja té un piano!).

D'altra banda i com que finalment disposem d'una biblioteca a l'escola, també hem volgut fomentar-ne l'ús creant una activitat extraescolar gratuïta i exclusiva per a tots els nostres socis. Aquest servei permet l'accés de nens i nenes a la biblioteca durant tres hores i tres dies a la setmana per tal de fer-hi deures, estudiar, llegir o bé jugar. Hem comprat material i jocs per equipar la biblioteca i actualment hi estem duent a terme tasques de manteniment (cal folrar molts llibres!) i us hem de dir que durant aquestes hores d'activitat extraescolar, la biblioteca fa molt de goig perquè és ben plena!

Però a banda d'aquestes novetats que volem ressaltar, heu de saber que també seguim treballant per aconseguir millors instal·lacions i serveis, proposant noves idees des del Consell Escolar (com el sistema de reciclatge de llibres o bé el pla de l'esport a l'escola, dues iniciatives de l'AMPA que ja funcionen), gestionant diversos temes com ara la donació d'ordinadors des de l'IES Vidreres, organitzant festes i col·laborant amb l'escola a organitzar diversos actes però, sobretot, mirant d'atendre i resoldre les preocupacions que els pares ens feu arribar.

Que tingueu molt bon curs!

CEIP La Benaula

Aquestes són algunes de les activitats que hem fet des del CEIP La Benaula explicades pels mateixos nens i nenes.

EM ANAT EL BOSC.
AS NENS DA P3 AL BOSC DAL
CUSTAT DAL SCOLA.
ASDAPU
FURNACA. I PS LA BOSC DAN

BAMBEURABOLES · SIREAS · I NAMAGRANA
PINYAS · NCON ILLS I MOLTAS COSAS MES.

EMANAT
I A SAN DALMAU A L MAC AT
AQUPRA FRUITS
DATARDO · DAS PES VAM ANA A
FON D ALAVACA AAS MURSA. LA

A LATARDA BAMPRAPARA LA FRUITA
PANS LA BAMMANGA.

DIMECRAS VAB MANGA CASTANYAS.
VAN VANIZ CASTANYERAS
I ALS GRALLES · BALLAMOL.

CEIP Sant Esteve

Aquest curs 2007-08 el comencem amb el CEIP Sant Esteve ampliat i això permetrà al centre atendre adequadament dos grups d'alumnes per nivell. És el que es coneix com escola de dues línies. Ara les obres ja s'han acabat, però la primera setmana de setembre els mestres hem hagut de conviure amb pintors, electricistes, llauners i altres professionals, que donaven els últims retocs a l'edifici, i l'inici de curs ha necessitat d'un esforç extra per part de tothom. Tots el que han col·laborat per aconseguir-ho mereixen el reconeixement de la comunitat educativa per la tasca feta. Els diferents espais del centre, també les aules de música, informàtica i biblioteca, ja es poden utilitza, encara que aquesta darrera necessitarà d'un esforç suplementari perquè caldrà ordenar i classificar els llibres i la resta de material, i aquesta tasca, que és molt entretinguda, potser que duri tot el curs. En aquests moments hi ha un grup de membres de l'AMPA que coopera amb l'escola perquè l'organització de la biblioteca és faci en el termini de temps més breu possible.

Estem segurs que les obres d'adequació i ampliació del centre col·laboraran en la millora de la tasca educativa que té encomanada l'escola.

L'Escola es vesteix de tardor

Per tal de tenir una escola ben bonica i acollidora, tota l'escola ha participat en ambientar els diversos racons de l'edifici amb motius de la tardor. Els més petits han fet fulles i cargols, el cicle mitjà ha exposat fruits de la tardor i els més grans han redactat poesies i han inventat cal·ligrames.

La Castanyada

Tal com és tradició a l'escola, el dia 31 d'octubre vam celebrar la tardoral festa de la castanyada. Els pares i les mares van arribar ben puntuals per fer tots els preparatius. Durant tot el matí, des dels més menuts fins als més grans van tenir ocasió de visitar la torradora i les castanyeres. La tarda va reunir l'escola a l'entorn de les castanyes. Asseguts en rotllanes vam cantar les cançons típiques i vam menjar les castanyes calentes. Després, els alumnes de cicle inicial i mitjà van fer jocs lliures pel pati i els alumnes de cicle superior van participar en el Quo Vadis de la tardor. Vam passar una tarda molt divertida!

Els nens i nenes d'educació infantil hem anat al mercat perquè estem treballant el projecte del nom de la classe:

P3 SOM LA CLASSE DE LES POMES I LA DELS PRÉSSECS

P4 SÓM LA CLASSE DE LES AVELLANES I ELS PINYONS

P5 SOM LA CLASSE DELS ESPINACS I DELS TOMÀQUETS

DORIS LESSING

Guanyadora del premi Nobel de Literatura 2007

Va néixer a Kermanshah, Pèrsia (actualment Iran) el 22 d'octubre de 1919.

Quan tenia 6 anys es va traslladar amb la seva família a Rhodèsia. Filla de pares britànics, va rebre una educació molt estricta per part de la seva mare. Als 15 anys va deixar els estudis i va començar a publicar els seus primers relats en algunes revistes sud-africanes.

Així doncs, la seva formació va ser autodidacta.

La seva carrera com a escriptora va començar quan es va traslladar a Londres el 1949. Va escriure la seva primera novel·la, The Grass in Singing, i li van publicar l'any següent. La seva obra descriu les seves experiències personals. S'hi poden reconèixer pinzellades de la seva infància a l'Àfrica i de les seves idees polítiques, ja que va ser comunista durant anys, però va abandonar el partit el 1954 perquè la va decebre.

Les seves obres tracten els conflictes culturals, les injustícies de la desigualtat racial, i la tensió entre ètica personal, creació artística i compromís polítics. Normalment a través dels ulls de dones sensibles que aporten als seus llibres la reflexió sobre la condició de la dona. La seva obra més coneguda, El quadern daurat (The Goleen Notebook, 1962), traduïda al català per Víctor Compta, va ser la seva consagració com a ICONA del feminisme. El 1966 va tornar a l'Àfrica del Sud, on la van rebre amb els braços oberts després de molts d'anys d'haver-li prohibit l'entrada per culpa de les seves crítiques.

La seva bibliografia és extensa, però hi destaquen les cinc novel·les de la sèrie Children of Violence (1952-69), i les cinc novel·les de ciencia-ficció de la sèrie Canopus in Argos (1979-1983). També va publicar les seves memòries en dos volums: Under my Skin (1994) i Walking in the Shade (1997).

Ha rebut nombrosos premis que avalen la seva trajectòria professional. Entre d'altres, ha rebut els premis Grinzane Cavour (1989), Internacional de Catalunya (1999), Príncipe de Asturias (2001).

Doris Lessing ha estat guardonada enguany amb el Premi Nobel de Literatura.

Maria Torres Bauzà

www.pencatala.cat/ctdl/autors_traduits/doris_lessing/

Llibres disponibles a la biblioteca

L'Amor, una altra vegada. Destino, 1996
Històries de Londres. Destino, 1996
El Quadern daurat. Edicions 62, 2002
Mara i Dann. Empúries, 2000
El Somni més dolç. La Magrana, 2002
La Terrorista bona. EDHASA, 1987

Tots els altres llibres estan a la Xarxa de Biblioteques i es poden demanar a través del préstec interbibliotecari.

Les primeres frases d'algunes de les seves obres:

"Es podria pensar que es tractava del quarto dels mals endreços, silenciós i mal ventilat en un càlid crepuscle, però aleshores es va moure una ombra, algú en va sorgir per descórrer les cortines i obrir les finestres. Era una dona, que llavors se'n va anar de pressa cap a una porta i va sortir deixant-la oberta."
L'Amor, una altra vegada

"La noia grassa de l'abric blau cel es va tornar a posar davant del mirall. No se'n podia apartar. ¿Per què els altres no feien cap comentari de les seves galtes enrogides, com quan va passar el xarampió, i de la manera com els cabells li quedaven enganxats en avall amb la suor?".
Històries de Londres

"Anna es troba amb la seva amiga Molly a l'estiu de 1957, després d'una separació...

Les dues dones eren totes soles en un pis de Londres.

-La qüestió és- va dir Anna, quan la seva amiga va tornar del telèfon del replà-, la qüestio és que, pel que veig, tot se'n va en orris"
El Quadern daurat

"L'escena que la nena, després la noia, després la dona jove s'esforçaria tant a recordar era bastant clara, al principi. L'havien fet anar corrents –a vegades portant-la a coll, a vegades agafant-la per la mà- a través de la nit fosca, en què no es podia veure res més que les estrelles, i després la van fer entrar en una habitació i li van dir: "Calla""
Mara i Dann

"Era un capvespre de principis de tardor; a baix, el carrer era un escenari ple de llumetes grogues que suggerien intimitat, i la gent es començava a recollir per a l'hivern. Darrera d'ella, l'habitació s'omplia d'una foscor glaçada, però res no la podia afligir: flotava, tan amunt com un núvol d'estiu, tan feliç com un nen que acabava d'aprendre a caminar."
El Somni més dolç

"La casa era situada enllà de la sorollosa carretera principal i en un indret que semblava un abocador d'escombraries. Una casa gran. Sòlida. Als angles i tot al llarg de les canals hi havia rajola negra, i per un clot tocant al peu d'una xemeneia panxuda entrà volant un ocell portant un bri d'herba que en feia quatre com ell"
La terrorista bona

Comentaris de llibres, DVD i CD

CASAS, Salvador. ***L'impostor accidental.*** Columna, 2007

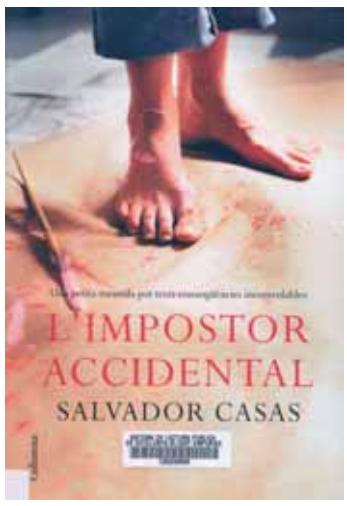

Un desengany amorós porta al pintor barceloní Quim Tarrés a establir-se a Lisboa.
Allà es veurà involucrat en tot un seguit de situacions complicades de les quals ell en serà el responsable de manera més o menys fortuïta. Lisboa es transforma en un escenari que serveix per reafirmar més clarament el sentiment de desarrelament i solitud del protagonista. L'acció es desenvolupa envoltada de fados i de pluja.
Estem davant d'una aventura original, de ritme accelerat i amb una galeria de personatges molt interessant. Una novel·la amb antecendent literaris, tal i com reconeix el mateix autor, que ens remeten a Patricia Highsmith i al protagonista de moltes de les seves novel·les: Tom Ripley, un personatge amb una moral més que dubtosa.
Salvador Casas (Sta. Coloma de Farners, 1953) té publicada una altra obra Temps difunt, amb la qual va guanyar la setena edició del Premi Literari del Col·legi d'Advocats de Mataró.
Mercè Barnadas

KUIPERS, Alice. ***La Vida a la porta de la nevera.*** Ara llibres, 2007

Una mare i una filla adolescent amb vides atrafegades que es comuniquen mitjançant unes notes enganxades a la nevera. Una histò-

ria d'amor i compassió que se'ns explica a través dels missatges escrits que es deixen les protagonistes durant vuit mesos.

Els missatges al començament són trivials i quotidians: "T'he deixat uns espaguetis a la bolonyesa per quan arribis. Petons. Mare" però es van convertint, de mica en mica, en un dramàtic dietari. L'acció sempre està a fora del paper. Només l'endevinem a partir de les curtes notes que amb anterioritat o posterioritat pengen de la porta de la nevera.

Un llibre que es llegeix en una hora. Per als que no tenen gaire temps.

Aquesta és la primera novel·la d'Alice Kuipers (Londres, 1979) que ja n'ha venut els drets a setze països.

Mercè Barnadas

Goliada Sapienza (Catania, 1924-Roma, 1996) era escriptora i actriu. Va treballar bàsicament en el teatre però també va fer incursions al cinema a les ordres, per exemple, de Luccino Visconti.

L'art de viure és una traducció de l'italià L'arte della gioia, en castellà El arte del placer. Totes aquests títols expressen bé el que trobarem dins d'aquesta història visceral i excessiva. La vida d'una dona siciliana, Modesta, a la recerca la llibertat, la independència i el plaer. Amb lluita constant amb ella mateixa i amb el seu entorn. Un volum de gairebé 700 pàgines on hi trobem de tot: erotisme, política, psicologia, poesia...

Sapienza va escriure L'art de viure en deu anys. La van rebutjar totes les editorials però finament fou editada per Stampa Alternativa, dos anys després de la seva mort.

Aquesta és una novel·la que s'ha de llegir com si tinguéssim tot el temps del món: sense pressa, gaudint dels detalls, de les suggerències, de la força de les paraules, de les escenes gairebé cinematogràfiques, etc....Magnífica

Mercè Barnadas

pel·lícules

VINTERBERG, Thomas. ***Celebración***. 1998

Quan el cap de família decideix celebrar el seu 60è aniversari, el seu fill decideix trencar el seu silenci i pronunciar un discurs a la festa de celebració que sap que farà que aquesta sigui una nit que ningú pugui oblidar ... malgrat que ho vulguin fer.

Aquesta és una pel·lícula sobre un pare dominant i el fill pròdig, la presència de la mort i l'absència d'alguns mortals. Una pel·lícula sobre amor, gelosia, el fred encant de la burgesia i les armes amoroses d'algunes donzelles. Una pel·lícula que de ben segur no deixarà ningú indiferent.

Thomas Vinterberg és cofundador del moviment cinematogràfic Dogma 95, amb el que es buscava recuperar la puresa del cine establint estrictes normes per a simplificar la producció de pel·lícules.

Vinterberg ha dirigit, entre altres, el curtmetratge "Última visita", el qual va guanyar el premi del jurat i dels productors al Festival Estudiantil Internacional de Cine de Munich i el primer premi al festival de Tel Aviv, abans de ser nominada als Òscar el 1994. També ha dirigit "Todo por amor" i "Querida Wendy".

Mercè Feliu

música

SANJOSEX. *Temps i rellotge*

Carles Sanjosé presenta després de l'aclamat *Viva!* el segon disc, Temps i rellotge. El bisbalenc presenta una proposta original en el panorama cantant en català: una barreja de blues, soul, flamenc, bossanova, rumba, country... Un

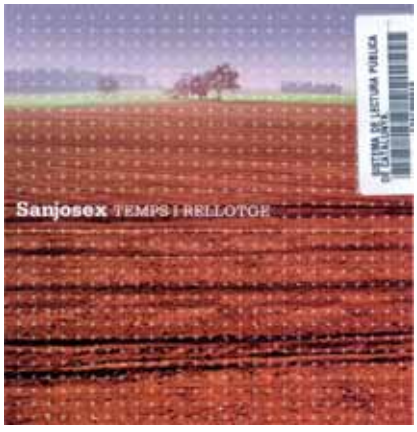

disc divers però cohesionat alhora, amb molt bons arranjaments i unes lletres quotidianes, senzilles però profundes. Un disc que confirma Sanjosex com una de les propostes més sòlides, lúcides i personals de la música d'autor de casa nostra.
Albert Torrent

Conxita. *Amb lletra petita*

Qualsevol projecte en el qual hi hagi Helena Casas és garantia de qualitat. Ho és el *Disc 1* de Pomada (quina meravella) i les cançons escampades per internet de Pomada (www.pomada.org) i ho és també el disc de què parlem aquí. Un treball pop melancòlic amb un protagonisme central de la veu personalíssima de Casas. És proposta plena de quotidianitat amb lletres però força críptiques. Queda enrera el folk de Pomada però en canvi tot el disc emana un toc casolà i genuí que fa difícil classificar aquesta joia. Per cert, va ser denominat millor disc pop de 2006 per la revista Enderrock.
Albert Torrent

La Carrau. *Dins la taifa*

La Carrau s'ha consolidat com un del grups amb més requesta en els actes de Festa Major i festius arreu dels Països Catalans. La seva proposta és una revisió del so tradicional català amanit amb sons d'arreu del món (la rumba catalana, el flamenc, el cant valencià, la cúmbia, sons mexicans, àrabs...) El resultat són unes cançons fresques i ballables que combinen instruments moderns (bateria, baix, guitarra

eléctrica...) amb tradicionals (violí, llaüt, acordió...). Un disc d'allò més entretingut, enganxós i ballable, tal i com ens varen demostrar a les Fires de Girona.
Albert Torrent

Orchestra Fireluche. *Orchestra Fireluche*

Recuperem aquest disc de 2003 per la seva originalitat. El grup instrumental gironí té la particularitat de jugar amb instruments inusuals, fins i tot amb alguns de joguina, cosa que els connecta amb Pascal Comelade. La seva música és juganera, evoca fantasies de nens, ambients de circ, bandes

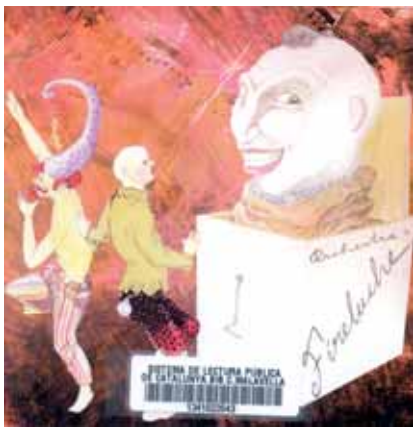

sonores surrealistes. Tant pot basar-se en el tango com amb música indígena americana. Una proposta interessant que ha tingut continuïtat amb un segon disc: *Ja veurem perquè però hi ha moltes coses inexplicables*.
Albert Torrent

SELECCIÓ DE NOVETATS

Llibres

AUSTER, Paul. *La Vida interior d'en Martin Frost.* Edicions 62, 2007
CAMILLERI, Andrea. *La Lluna de paper.* Edicions 62, 2007
CHAPLIN, Patrice. *La ciutat dels secrets.* L'Andana, 2007
DOSTOIEVSKI, Fiador M. *Diario de un escritor.* Alba, 2007
DUMAS, Alexandre. *El Cavaller de Sainte-Hermine.* La Campana, 2007
EYRE, Lucy. *Si la ment pogués volar.* Empúries, 2007
KLEYPAS, Lisa. *Mi nombre es Liberty.* Vergara, 2007
MARTÍNEZ, Guillermo. *La Muerte lenta de Luciana B.* Destino, 2007
McCULLERS, Carson. *El Aliento del cielo.* Seix Barral, 2007
NORTH, Hill. *El largo camino a casa.* Vergara, 2007
POLITKÓVSKAIA, Anna. *Diari rus.* Ara Llibres, 2007
RUIBIO, Tàrio. *Per les presons de Franco.* Cossetània ed., 2007
SALVADÓ, Albert. *L'Informe Phaetón.* Columna, 2007
SELZNICK, Brian. *La Invención de Hugo Cabret.* SM, 2007
SOLANA, Teresa. *Drecera al paradís.* Edicions 62, 2007
ZUSAK, Markus. *La Ladrona de libros.* Lumen, 2007

Pel·lícules

ABBU-ASSAD, Hany. Paradise Now
ARCAND, Denys. El Declive del imperio americano
BERGMAN, Ingmar. Fresas salvajes
HANEKE, Michael. Caché
TANOVIC, David. En tierra de nadie
EASTWOOD, Clint. Los Puentes de Madison
JENKINS, Patty. Monster
LOACH, Ken. El Viento que agita la cebada
NETTELBECK, Sandra. Deliciosa Martha
ROELHER, Oscar. Las Partículas elementales.
SODERBERGH, Steven. El Buen alemán
TORO, Guillermo del. El Laberinto del fauno
TYKWER, Tom. El Perfume
WELLES, Orson. Sed de mal
WINTERBOTTOM, Michael. In this World

joventut

HOLA, A TOTS!

Só c el JAN. Us pensàveu que no me'n recordaria de vosaltres? Doncs aneu equivocats, us tinc ben presents i, com cada any, per Nadal us vindré a visitar. Farem moltes coses plegats. Vine amb energia ja que la necessitaràs.

Aquest any tenim un taller de ràdio, un programa que es retransmetrà en directe i que podreu fer vosaltres mateixos. Però a més, hi haurà tallers de Nadal, pintura, manualitats i cuina divertida. Sobretot, no porteu berenar que menjarem tot el que fem nosaltres.

A la zona de l'escenari hi haurà un espectacle diferent cada dia: màgia, contes, música... i moltes més coses.

Com sempre deixarem un espai pels més menuts perquè puguin jugar sense por que els grans els trepitgin. Poden venir nens des dels 0 al 13 anys. Els més petits de 4 anys hauran d'anar acompanyats pels pares.

Ah! També hi haurà els inflables, que me n'oblidava!!! Per poder saltar i fer el mico una estona.

Els dies que vindré a Caldes seran el 27, 28, 29 de desembre i el 2, 3 i 4 de gener, de 3 a 7 del vespre. Us hi espero!!!

relats
de bolets

De les anècdotes d'anar a caçar bolets, la que sempre he tingut present i l'he explicada com a exemple d'ocasions perdudes o malaguanyades, és el que em va passar una vegada, quan era petit de 9 anys, a Caldes de Malavella, on vaig passar la infància i on vivia amb els meus pares i la meva germana.

El meu pare era representant d'una casa d' accessoris elèctrics i només venia els diumenges a veure'ns mentre que el altres dies a la tardor fins cap el tard, amb la mare, anàvem a passar la tarda, a casa de la tia Maria, mare del meu cosí Jaume que em portava tres anys i era per a mi un exemple ja que jo considerava que ell tot ho feia més bé que jo. Ell, anava tres cursos de batxiller al davant meu. Jo feia primer curs a Girona i en Jaume hi estudiava el tercer.

La tia Maria, viuda d'en Joanet Pibernat, el meu padrí, portava una botiga de queviures que també era taverna. Molts hi anaven a fer un got de vi negre i espès amb quatre ametlles torrades.

La casa de la meva tia era coneguda per can Balló al carrer de la Llibertat davant per davant de les Escoles llavors noves, que havia pagat un pròcer del poble el sr. Pla i Daniel.

A can Balló hi convivien quatre o cinc dispesers entre els que destacaria el mecànic del taller de l'embotellament de l'aigua mineral de les deus del balneari Vichy Catalán. Era un xicot de Girona més conegut, entre nosaltres, com el Manyà.

Tots els de la casa, els vespres, ens reuníem a la cuina, vora el foc de la llar, mentre la tia i la mare feien el sopar.

Un dels assidus a la vora del foc de can Balló era en Miquel Poch, pare de la Siseta, amiga meva. Un dia en Miquel va deixar palplantat un caçador de cargols que presumia davant nostre, que n'havia trobat doscents.

–Dos-cents cargols? –va dir-li en Miquel– Això no és res, home. Mira, avui mateix jo n'he trobat més de dos mil!

En Miquel treballava en el manteniment de la via del tren. Tota la vida entre els cargols de la via !

Algun dia venia en Pep, en Josep Pibernat, el germà gran d'en Jaume. Treballava a Girona a can Pratdesava. Era un narrador extraordinari. Tots l'escoltàvem embadalits.

Un dispeser nou, en Siset de les Figues (mai he sabut d'on li venia el sobrenom tan fruitós) el pobre, que es defensava la vida treballant un tros de terra, al veure en Pep, vestit com un senyor, li va preguntar si tenia terres per treballar-les.

En Pep, tot seriós, li va dir: - Jo tinc molta terra a l'Havana.

–Cony, què lluny!! Contestà pensívol en Siset. Però va tenir uns moments de felicitat imaginant-se un viatge a Cuba i assegut a l'ombra d'un bananer, mirant com li treballaven els negres al seu servei!

L'herba maleïda

El Manyà era molt simpàtic i sempre estava alegre i disposat a fer bromes i ens divertia molt sobretot quan feia enfadar a la Maria de Sos, una noia de cabells vermellosos, vinguda de Lleida a servir a can Balló.

Un vespre borrascós propici per explicar contes a la vora del foc estàvem tots asseguts i al voltant de l'escó de la cuina de can Balló quan el Manyà ens va contar una història que assegurava ell que era certa.

El resum del relat era aquest:

Uns caçadors de bolets anaven pel bosc de Santa Pellaia, a les Gavarres, sobre Cassà, a les vistes de la Bisbal. Tingueren tanta sort que varen omplir els cistells de pinetells. Molt contents en varen fer una

menjada en una casa de pagès i l'endemà ...tots eren morts!
Tot estupefactes, nosaltres ens preguntàvem com podia haver ocorregut una desgràcia tan funesta, quan el Manyà amb un gest teatral es tragué de la bossa un tros de diari que embolicava una planta de fulles verdes, amples, arrodonides, tot cridant, per espantarnos més:
–Tots els bolets verinosos que havien collit els boletaires s'havien criat al costat d'aquesta planta maleïda!
I va llençar la planta a terra que va anar a parar al meu costat! Vaig fer un bot com si la planta d'una serp es tractés i us asseguro que amb el temps que fa d'aquesta vetllada mai oblidaré l'ensurt que vaig tenir! D'un cop de peu la vaig enviar cap al foc on poc després es recargolava tot cremant-se.

Uns dies després en Jaume i jo vàrem anar a caçar bolets. Per mont enllà, per mont enllà decidírem anar cap a la font de l'Estapé. Ens havien dit que se n'hi feien de bolets.
Al arribar a aquelles pinedes no trigàrem gaire a ensopegar amb un gran rodal, una clariana dintre el bosc, on s'havia produït una extraordinària florida de pinetells , exuberant, com mai hauríem imaginat!
Tants n'hi havia, que aquells bolets carnosos, donaven un esplendor lluminós color taronja a tota la clapada!
De cop i volta en Jaume, tot espantat em digué: Joan, no en toquis cap! Mira! I em senyalava unes plantes que hi havia prop dels pinetells , iguals... a la planta verinosa del Manyà!
Vàrem tornar a casa amb els cistells buits i el pensament ple de sensacions cromàtiques de color taronja!

Avui 16 d'Agost de 2007

Al taller que té al Polígon de Vulpellac l'amic Joan Figueras hi estic fent una escultura ceràmica policromada. Avui hi he anat a treballar i mentre estava pintant li he comentat que m'havien encarregat un article sobre anècdotes d'anar a caçar bolets i li he anat fent fet un resum del que tenia escrit. Quan he acabat la Dolors, la muller d'en Joan, ha fet un comentari lògic:
–Sempre he cregut que els pinetells no eren verinosos. Aquest Manyà us va ben enredar!
Però en Joan que estava pintant un plat, i semblava que no m'escoltava quan jo relatava la mort dels boletaires ha vingut cap a mi i sense deixar de pintar el seu plat de ceràmica i ens diu:
–Doncs jo ,aquests fets de Santa Pellaia , de la mort d'uns boletaires, els he sentit contar vàries vegades i son verídics. Varen morir, però no perquè els pinetells fossin verinosos si no perquè s'havien posat a la boca uns brins d'una planta verinosa. Però encara conec una altra versió que explica que els caçadors de bolets, al arribar a la masia , varen fer un bon foc per fer brases i rostir el bolets . Diuen que per fer més caliu hi van tirar les tanoques seques de l'herba maleïda que va ser la que va enverinar els pinetells que hi varen posar a sobre i que després es varen menjar.

L'enigma que he arrossegat tants i tants anys des del 1933, se m'ha aclarit avui, l'any 2oo7 !!!

–Joan, així, existeix aquesta herba endimoniada? Quina herba és? Quin nom té?
–Jo no recordo el nom, però la meva mare i la meva tia coneixen totes les herbes del bosc i les trucaré.
L'herba d'aquesta verídica història té el nom de VELADRE . Podeu consultar Internet que m'informa:
VELADRE: (veratrum album) de la família de les liliàcies. Herba rizomatosa, molt verinosa. En casos severs pot provocar la mort. En alguns països fou emprada per emmetzinar les fletxes.. Quan el veladre no és florit es pot confondre perillosament amb la Genciana Vera.

I, vet aquí un gos , vet aquí un gat, aquest relat (verídic) s'ha acabat. Vet aquí un gat , vet aquí un gos, aquesta història s'ha fos.

Joan Ferrerós i Pibernat

vidasocial

Si us heu casat, heu tingut un fill, heu fet la comunió, si és el vostre aniversari... podeu enviar-nos la foto i la informació de l'acte. Si coneixeu parent o amics que també estiguin de celebració ens ho podeu fer saber a **aquae@caldesdemalavella.cat.**

De moment, els primers en animar-se són l'Eva Valentí i Crehuet i en Xavier Martí i Saura. Per molts anys!

L'Eva Valentí i Crehuet i en Xavier Martí i Saura es varen casar l'11 d'octubre de 2007.

eltemps

MES:	AGOST 2007		
DIA	TEMP.MAX	TEMP. MIN.	PLUJA
1	30,1	17,9	
2	30,6	18,8	
3	30,7	16,4	
4	29,5	14,2	
5	30,6	15,6	
6	32	21	15
7	26,7	16,8	
8	23,1	14,9	19
9	25,8	13,6	
10	27,5	14	
11	28,6	13,1	
12	30,8	17,4	
13	29	16,5	11
14	30,2	15,1	
15	30,7	19,1	
16	26,1	19,1	
17	27,4	13,2	
18	26,4	15,6	
19	23,5	16,9	10
20	23,8	15,2	
21	24,7	13,2	9
22	21	13	8
23	25,4	11	
24	25,5	13,5	
25	29,3	17,8	
26	35,7	15,9	
27	34	14,5	
28	35,9	15,3	
29	34	19,7	
30	28,8	15,1	4
31	27,6	13,8	
	MITJA	MITJA	TOTAL
	28,55	**15,72**	**76**

MES:	SETEMBRE 2007		
DIA	TEMP.MAX.	TEMP.MIN.	PLUJA
1	27,6	11,2	
2	27,5	11,5	
3	28	13,6	
4	28	17,4	
5	26,9	11,5	
6	30,3	5,6	
7	28,5	9,4	
8	27,3	12,7	
9	29,7	13,1	
10	28,1	12,3	
11	28,5	10,6	
12	29,2	13,2	
13	28,4	13,2	
14	22,8	17,8	
15	30,8	13,7	
16	29,5	13	
17	28,3	16,6	
18	26,8	14,1	18
19	24,1	11,6	
20	23,9	10,5	
21	26,2	10,2	
22	22,7	16,5	11
23	26,1	15,8	
24	27	11,7	
25	19,9	14,6	2
26	22,6	12,4	1
27	21,9	8,9	
28	21,3	4,2	
29	25,2	8,9	
30	26,8	14,6	
	MITJA	MITJA	TOTAL
	26,46	**12,35**	**32**

MES:	OCTUBRE 2007		
DIA	TEMP.MAX	TEMP.MIN.	PLUJA
1	27,3	12,8	
2	27,7	12,3	
3	24,5	13,4	
4	25,8	15,8	9
5	25,7	17,5	5
6	26,3	11,9	
7	26,6	11,6	
8	23,1	15,8	5,5
9	24,5	13	0,5
10	22,1	13,8	
11	21,8	11,9	19,5
12	23,2	8,9	
13	23,6	4,5	
14	23,8	5,7	
15	23,8	6,3	
16	22,7	8,4	
17	21,5	14	10
18	24,9	10,5	
19	20,9	5,6	
20	21,4	1,6	
21	19,4	-0,2	
22	19,4	0,8	
23	20,7	6,1	
24	18,4	4,4	
25	15,3	4,9	
26	19,5	4,1	
27	19,9	9,2	6
28	22,1	1,9	
29	20,7	3,5	
30	20,5	3,5	
31	18,1	3,3	0,5
	MITJA	MITJA	TOTAL
	22,43	**8,28**	**56**

consells veterinari

VACUNACIONS
als animals de companyia

En aquesta secció, tant empreses com particulars disposen d'un espai en el qual tractar qüestions d'interès general. Contacteu amb nosaltres si teniu alguna proposta a través de l'adreça aquae@caldesdemalavella.cat. El límit de presentació del material pel proper número de l'Aquae és el 31 de gener de 2008.

La funció de les vacunes és estimular el sistema immunitari de l'animal, simulant una malaltia, amb la particularitat que no es posen malalts però són capaços de fabricar anticossos per quan arribi el problema real.

GOS: les vacunes que s'apliquen més freqüentment protegeixen de: Brom ("Moquillo"), Parvovirosi, Leptospirosi, Hepatitis i Ràbia, (de vegades serà interessant vacunar de Tos de les Gosseres, malaltia de Lyme i Coronavirosi)

GAT: les vacunes més habituals protegeixen de: Calicivirosi, Rinotraqueitis, Panleucopènia, Leucèmia (i segons els casos, també es posen vacunes contra la ràbia, peritonitis infecciosa felina i chlamydia)

Quan i com vacuno el meu animal?

CADELLS...

6 setmanes d'edat: vacuna contra Brom i parvovirosi anomenada puppy.
9 setmanes d'edat: s'aplica una tetravalent (brom, parvovirosi, gos leptospirosi, hepatitis, tos de les gosseres (opcional)
12 setmanes: revacunació de tetravalent
4 mesos: vacuna contra la ràbia
8-10 setmanes d'edat: primera trivalent (rinotraqueïtis, calicivirosi i gat panleucopènia). Si el gat tindrà contacte amb més gats, també leucèmia.
12 setmanes: revacunació de trivalent i de leucèmia si cal.

ADULTS...

Cada any s'hauria de revacunar els animals adults. (tot i que va en funció de la vacuna).

És important vacunar l'animal durant tota l'edat adulta i sènior, ja que quan és vell té més probabilitats de contraure malalties infeccioses, com el brom.

COSES A SABER...

El calostre, la primera llet de la mare, proporciona defenses als cadells. Si vacunéssim molt aviat, aquests anticossos farien que la vacuna no funcionés correctament.
Abans de vacunar el gosset o gatet l'hem de desparasitar perquè sinó la vacuna tampoc serà del tot efectiva.
Igualment, el dia de la vacuna s'ha de fer una exploració de la mascota, ja que si té febre o comença a estar malalt potser és més convenient ajornar la vacunació.
També s'aconsella no vacunar les gosses prenyades o lactants.
Els cadells de rottweilers, dobermans, pitbulls, goldens i huskies han d'estar molt ben vacunats perquè presenten major risc de patir parvovirosi. Igualment, els gats persa, per la forma xata del nas, tenen més risc d'infeccions respiratòries víriques.

UETUS VETERINARIS

C/ Sta. Maria 24 - Caldes de Malavella
Tel. 972 471 100
Vacunacions als animals de companyia

Des de l'Ajuntament volem fer un aquae fet per tots i més interessant

Per això us convidem a col·laborar-hi. Ho podeu fer de les següents maneres:

Encarregant-vos d'una secció fixa sobre un tema que us agradi.
Proposant seccions noves que podrien ser d'interès general.
Suggerint-nos idees, temes que podríem tractar en propers números, persones que podríem entrevistar...
Si teniu una empresa, podeu aportar articles d'interès general sobre el vostre sector
Qualsevol altra aportació serà benvinguda!

Animeu-vos doncs i ajudeu-nos a fer de l'Aquae la revista dels caldencs!
Ens podeu contactar a través de aquae@caldesdemalavella.cat / 627887765

Us agradaria incloure publicitat en l'aquae?

Us promocionareu i de pas ajudareu a finançar la revista municipal
Per a més informació, aquae@caldesdemalavella.cat

Ajuntament de Caldes de Malavella

Butlleta de subscripció gratuïta

A partir del proper número podeu recollir l'aquae a l'Ajuntament, a la Biblioteca i a l'Oficina de Turisme.
Si preferiu rebre-la a casa trimestralment, ompliu la butlleta de subscripció i lliureu-la a l'Ajuntament.

Nom .....
Cognoms .....
Adreça .....
.....
Telèfon .....
Correu electrònic .....

Què us sembla el nou AQUAE? .....
Quins canvis hi faríeu .....
.....
T'agradaria col·laborar-hi? .....
En quina secció? .....

També us podeu subscriure per correu electrònic a: aquae@caldesdemalavella.cat

AJUNTAMENT
DE CALDES
DE MALAVELLA

Especial Fira de l'Aigua